

SA PLACA

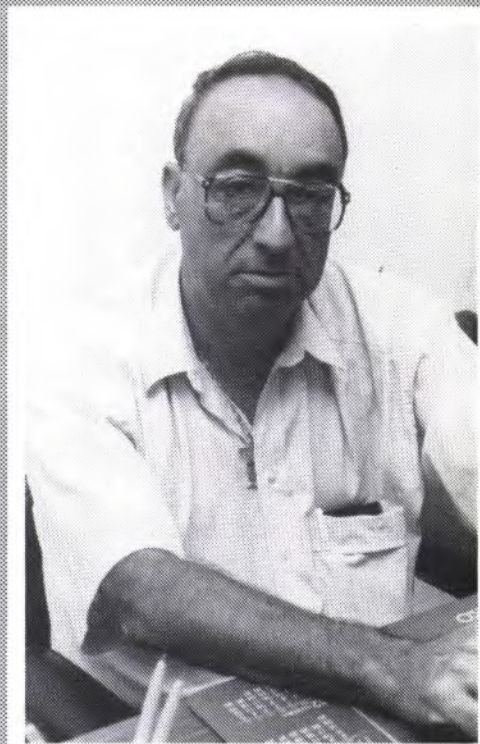
Revista de Sa Pobla

Setembre 93 – Núm. 14. Preu: 175 Ptes.

Polèmica sobre els xuetes

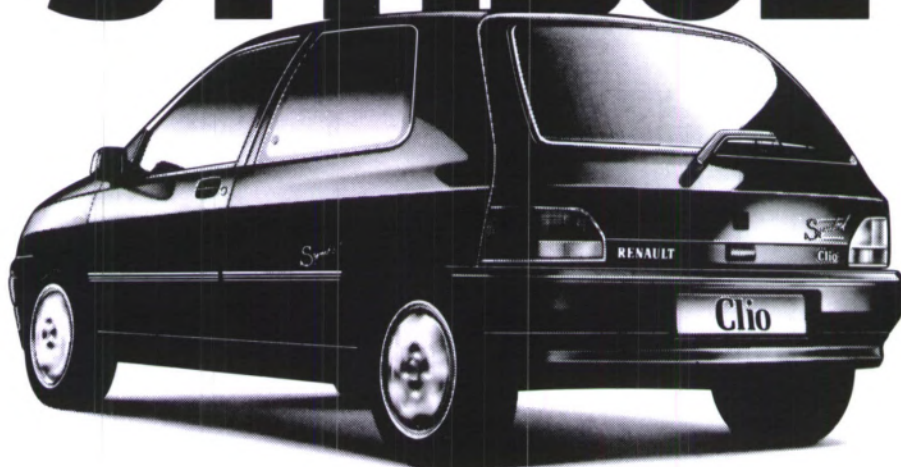
**Publicam
totes les
cartes del
rector
Mulet i de
Miquel
Segura**

**Entrevista a Damià Perelló, de la coordinadora de
sa Marineta**

Bonet de Sant Pere, a ritme de cançó (per Alexandre Ballester)

NUEVO **Clio** **SYMBOL**

1.150.000 ptas.*

El nuevo Clio Symbol llega con algo que suena tan bien como su motor:

- Radiocassette con frontal extraíble y código de seguridad.
- Cinco velocidades.
- Dos motorizaciones: gasolina 60 cv. y diesel 65 cv.
- Limpia-lavalunetas trasero.
- Lunas tintadas.
- Dirección asistida opcional en diesel.

TODO UN CLIO, TODO UN SIMBOLO.

(*) Precio máximo recomendado en Península y Baleares del Renault Clio Symbol 1.2 3p., IVA, transporte, promoción e impuesto de matriculación incluidos.

Vine a probar-lo !

RENAULT

Ctra. Inca, 21 - Fax 54 20 14 - Tel. 54 08 55 - 54 04 12

SA POBLA

07420 SA POBLA (Mallorca)

Edita: Obra Cultural Balear
Delegació de sa Pobra

President: Joan Company

Administrador: Joan F. Cantallops

Director: Joan Gelabert

Consell de Redacció:

Isabel M. Aguiló
Joan A. Alomar
Joan Company
Arnau Mir
Miquel Seguí
Xesca Sastre
Jordi Soler

Coordinació informació local:

Jaume Triay
Margarida Socias

Fotografies: LLabrés

Col.laboradors:

Alexandre Ballester
Miquel López Crespí
Nofre Pons
Joan Mayol
Joan Pizá
Ramon Molina

Publicitat i Subscripcions:

Tel. 54.05.15

Redacció: Plaça Major, 18, 2n

Dipòsit Legal: 642-1992

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

*Els articles signats només
expressen l'opinió dels seus autors*

UNA ABSOLUTA INJUSTÍCIA

per Joan Company

El dia 4 de Juliol apareixia al diari "El día del Mundo" una conversa que tingueren en Miquel Segura, en Pep Aguiló, en Lluís Maria Pomar i en Basilio Baltasar, en què els tres primers contaven les experiències personals de la marginació que han patit per tenir un llinatge "xueta". El rector de sa Pobra, Miquel Mulet publicà, dia 9, una carta en què mostrava el seu desacord amb unes afirmacions concretes que es feren en el transcurs d'aquella conversa, podem dir que, bàsicament, els dos punts de desacord del rector eren que no compartia l'afirmació que "sa Pobra és un dels pobles més antixuetes de Mallorca", i que era falsa una acusació que en Miquel Segura va fer sobre el rector Palou. En Miquel Segura féu una petita referència, el dia 18 de juliol a l'Última Hora, a aquest escrit del rector en el qual el titllava de "capellà avorrit i condemnat a l'ostracisme per un poble", el dia 22 els diaris publicaven la rèplica del rector en què criticava la facilitat en què el Sr. Segura desqualifica les persones amb paraules dejectes i humiliants, i justifica la seva intervenció en aquesta qüestió en la defensa de l'honorabilitat del rector Palou, honorabilitat que diu estar disposat a defensar davant el jutge.

El que és important destacar és que els dos escrits del rector es limiten a mostrar el seu desacord amb els dos punts que ja hem dit, sense que ells (com podrà comprovar lector) hi hagi el més mínim rastre d'"antixuetisme". Però el dia 24 de juliol, Basilio Baltasar, director de "El Día del Mundo", publica un article amb el títol "Bailan los xuetas en Sóller?" on es troben frases com "algunos mallorquines se enredan en un viejo baile vergonzoso", "los xuetas sospechan motivos para un inquietante insomnio", "Però donde bailan los xuetas?, No lo hacen, desde luego, en Sóller. Aunque nos parece que alguien quiere que empiece el baile en Sa Pobra. Y todo por causa de un capellán fogoso que quiere defender al pueblo..." En Basilio Baltasar ha sortit completament de botador: ha convertit un simple desacord del rector en dos punts molt concrets, amb una justificació de l'"antixuetisme". El rector li respon amb un article molt assenyat que duu per títol "A sa Pobra ballam tots, però no al so de la mentida i la difamació", títol que el "El Día del Mundo", li retalla. Tres dies més tard, el mateix Basilio Baltasar en una "Carta del Director" que duu per títol "Aquellos mallorquines muertos en la hoguera", (il·lustrada amb una reproducció que ocupa més de mitja pàgina d'un conegut gravat que mostra un penitent d'un auto de fe) diu "En esta ocasión el que no ha podido reprimir el inexplicable exabrupto antixueta ha sido un sacerdote, titular de la parroquia de sa Pobra". La situació ja és absolutament demencial!, situació que encara es complica més per la intervenció de coneguts escriptors que aprofiten l'ocasió per dir la seva en un tema tan suggestiu com és la qüestió xueta: uns es limiten a dir la seva sense ficar-se en la polèmica, altres com en Baltasar Porcel parlen de "un cura de solapada retòrica antixueta" o Fernando Schwartz que publica un article en El País de dia 25 d'agost on escriu entre altres coses: "Miquel Mulet, que así se llama el reverendo, escribe cartas incendiarias a los periódicos. A éstas han contestado gentes de bien que ridiculizan al cura i a quienes lo apoyan". Ja s'ha donat la imatge que el rector de sa Pobra és un total antixueta i quasi un defensor de la Inquisició. "El Día del Mundo" fins i tot ha editorialitzat sobre "las malas artes del rector Miquel Mulet" i ha criticat a les forces polítiques que callen, però quan aquestes parlen, i ho fan intentant racionalitzar el que, gràcies als esforços de "El Día del Mundo" i del seu director, s'ha convertit en una total irracionalitat, "El Día del Mundo" les acusa de protegir la xenofòbia.

Tota persona que llegeixi els cinc escrits del rector Mulet -tots els que ha escrit- que es troben en aquest número de SA PLAÇA, es podrà adonar perfectament de l'absoluta injustícia que s'ha fet a la seva persona; fa feredat pensar com l'honorabilitat d'una persona es pot veure seriament compromesa per la irresponsable deformació de la realitat d'un sol mitjà d'informació, perquè sense la lamentable intervenció de "El Día del Mundo", la polèmica no hagués tingut més transcendència que una picabaralla entre el rector i en Miquel Segura, on l'únic "interès" l'haguéssim hagut d'anar a cercar en l'onada creixent i progressiva de befes, injúries i impropis amb què en Miquel sol "adornar" els seus articles.

PREMI D'URBANISME

Dià 19 de juliol va ser lliurat el premi d'urbanisme que enguany ha recaigut a la façana corresponent al carrer Muntanya, núm 52, propietat de Bernat Sastre, tal com diu l'acta "el jurat ha valorat l'encert del disseny de la façana en tot el conjunt, tant en la concepció dels buits i massissos com en la composició i proporció de línies, destacant la seva senzillesa formal". El jurat estava compost per Antoni Barceló, arquitecte, Miquel Angel Font, periodista i Lluís Bermejo, artista-pintor.

CAMPIONAT DE PESCA SUBMARINA

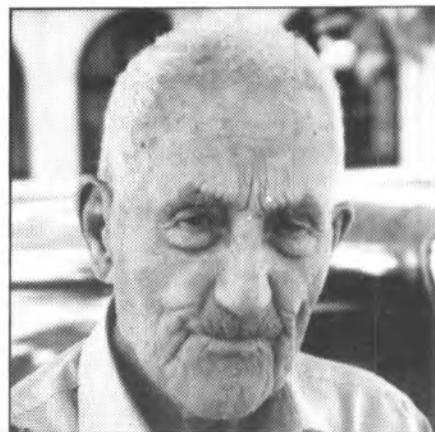
Els dies 10 i 11 de juliol tingué lloc el Campionat de Balears de Pesca Submarina en aigües de la Badia d'Alcúdia, les pesades es feren a l'horabaixa al davant de l'Ajuntament. Foren molts els poblers que badocaren molt de temps davant les grosses peces que s'exposaven al terra.

CINEMA A LA FRESCA

Per segon any consecutiu s'han fet durant el mesos de juliol i agost les sessions de cinema a la fresca, que enguany ha disposat de millors mitjans tècnics. Sense cap dubte que ha tornat a ésser un èxit que voldríem que l'any que ve tornàs a repetir-se

L'AMO EN PERE-ANTONI BARRAL, 101 ANYS

El passat 9 de juliol el padrí de sa Pobla, l'amo en Pere Antoni Barral complí el seu cent-unè aniversari, per celebrar-ho es celbrà una missa d'acció de gràcies, després de la missa el vicari Bartomeu Palou li dedicà un ramell de gloses, de les quals donam a conèixer la següent:

101 anys compliu avui,
i pareix que en són 80;
ai, si en tenguéssiu 40,
encara en farieu de truí!

LLIT MORTUORI DE LA MARE DE DEU D'AGOST

Des de fa 40 anys el llit-monument que tradicionalment s'exposa de la Mare de Déu d'Agost, només es feia amb el sepulcre, s'havien perdut els 3 escalons i les 4 columnes per aguantar les barres del dossier, enguany s'han recuperat aquests elements que amb el transcurs del temps s'havien perdut.

BIBLIOPISCINES

Per quart any consecutiu la Xarxa de Biblioteques de la Fundació "La Caixa" ha organitzat amb la col·laboració de l'Ajuntament el servei de Bibliopiscina que ha funcionat durant tot el mes de juliol en el recinte del Poliesportiu Municipal. És aquesta una activitat que mereix el recolzament més entusiasta. Enhorabona als organitzadors!

JORNADA D'INAUGURACIONS

El dia de sant Jaume d'enguany passarà probablement a la nostra petita història com el "Sant Jaume de les inauguracions". Fou una verdadera Marató que barrejada amb una bona calor, va fer que els que hi assistirem, passàssim un capvespre de sant Jaume ben entretingut: A les cinc en punt es procedí a la inauguració de la placeta que l'Ajuntament ha dedicat a la memòria de l'amo en Rafel "Tianet", l'acte comptà amb l'assistència de la seva filla que fou la qui descobrí la placa commemorativa. Seguidament es procedí al descobriment de la placa que indica el nou carrer dels Donants de Sang. Després en comitiva, seguint el pas animat que marcava la banda de música anàrem al que serà el nou Casal de la Tercera Edat, on es posà la primera pedra. I per acabar es feu la solemne inauguració del nou Casal de Cultura "ES CAVALLETS". No cal dir que tots i cada un d'aquests actes estigué acompanyat pels preceptius discursos del Molt Honorable President Canyelles i del nostre estimat Batle, així com amb l'obligada benedicció que va fer el rector, don Miquel Mulet. Tots aquests actes contaren a l'entusiasta assistència de les forces vives locals i "provincials".

COMUNICAT DEL PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA. QUI DIU MENTIDES?

Al darrer Plenari Extraordinari de l'Ajuntament de sa Pobla, el passat 30 de juliol, al tercer punt de l'ordre del dia, quan el grup PSM- NACIONALISTES DE MALLORCA argumentava en contra de la creació d'una nova plaça d'Administratiu a l'Ajuntament dient que les despeses de personal suposen el 55% de les despeses totals, va sonar la veu del sr. Batle dient "**mentida**", i donant el 42% com a xifra real d'aquest percentatge.

Aquesta paraula ha sonat ja diverses vegades a dins el Saló de Sessions de l'Ajuntament aquesta legislatura, - i sempre de la mateixa boca - sense reacció per part nostra. Ara, tanmateix volem fer dues puntualitzacions documentades.

1. Al pressupost municipal de 1993 (el pressupost es sols una projecció,

i no sempre precisa), si llevam els 120 milions del Col.legi Tresorer Cladera, que tothom sap que és la quantitat de la qual l'Ajuntament només fa d'intermediari i que "infla" tant ingressos com despeses en aquest pressupost, les despeses de personal, suposen un 54% del total.

2. Al compte de resultats a 31.12.92, pertanyent a l'informe d'Intervenció Municipal l'exercici 1992, (no consta pàgina perquè no està numerat), a la columna de despeses d'explotació, consta:

610: SOUS I SALARIS	188.959.371
617: COTITZACIONS SOCIALS	
ACARREC DE L'EMPLEADOR	50.458.673
TOTAL (610 + 617):	239.418.044
TOTAL DESPESES	
EXPLOTACIO	402.640.333

Si feis el compte de dividir, **les despeses de personal suposen exactament, aquest any passat, el 59, 46%**, segons el document citat.

Qui diu mentides?

És evident, que la xifra que va donar el sr. Batle és **equivocada**. Nosaltres emperò, no emplearem la paraula **mentida**. **Mentir, segons l'ús que li dona el Diccionari, "es falta a la veritat inten-cionadament"** la qual cosa, ens guardarem de dir del sr. Font mentre no ho puguem demostrar.

En això som -també- diferents al sr. Batle.

PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA

PLENARIS DE L' ESTIU

Al mes d'Agost, com sabeu vosaltres, la nostra revista fa vacances. Possiblement tenien en compte això els responsables municipals del nostre poble quan varen preparar la seva activitat institucional estiuenca. Ho explicarem: varen aconseguir, repetint el plenari Extraordinari de Juliol un mes després, que el més d'Agost no passàs res-institucionalment parlant-al nostre poble.

El dia 30 de Juliol es feu un plenari extraordinari. El segon punt de l'Ordre del Dia era: Aprovació de les bases que han de regir la convocatòria de proves selectives per cobrir unes places de personal funcionari i laboral de la Corporació.

A l'inici del plenari, el desgavell: el PSM demanà que l'assumpte restàs damunt la taula. Motius. Segons els nacionalistes, hi havia hagut tres canvis en la redacció de les bases des de que hi varen tenir accés fins vint minuts abans del plenari. El Batlle ho va acabar d'arreglar: va anunciar oralment un darrer canvi en les bases de la convocatòria d'una de les places.

Davant tot això el PSM es va negar a discutir i votar el tema, en Jaume Font va dir que si

volien podien sortir, ja ho discutiria la majoria del PP. La que si s'en va anar, al·lucina amb el desgavell, va ésser la regidora Antonia Soler Pons.

Un mes just després es convocà un nou plenari extraordinari. L'Ordre del dia semblava una fotocòpia del de Juliol. Es repetia tot complet, fins i tot el tercer punt: Proposta de creació d'una plaça d'Administratiu d'Administració general, que ja havia estat discutida, i aprovada per la majoria- amb els vots en contra del PSM, al Juliol.

El segon ple amb els mateixos temes va començar a la una i set minuts i es va resoldre en dotze minuts trenta vuit segons. El Batlle no es va prestar a cap discussió sobre els temes i es va passar

immediatament a la seva votació.

Els trenta dies d'enmig havien estat una col·lecció d'insinuacions de favoritisme, amenaces de Contencions per irregularitat en les bases i al·lusions a la vida privada de determinats regidors que, mesclades amb l'allargada polèmica sobre el xuetisme a Sa Pobla, - que ha arribat a la nostra venerable Quartera, - movien les fulles dels plàtans els calorosos horabaixes de la nostra Plaça.

En resum aquest va un ple municipal que per dos dies no es va fer el mes que li corresponia acadèmicament: el Setembre, el mes en que els estudiants "carabasses" han de tornar examinar-se de l'assignatura que han suspès.

J.G.

TROBADA DE DONANTS DE SANG
EL PROPER DIUMENGE, DIA 19 DE SETEMBRE, A LES 17,30 H. A LA
PARRÒQUIA DE POLLENÇA

Viuda d'Antoni Serra, S. A.

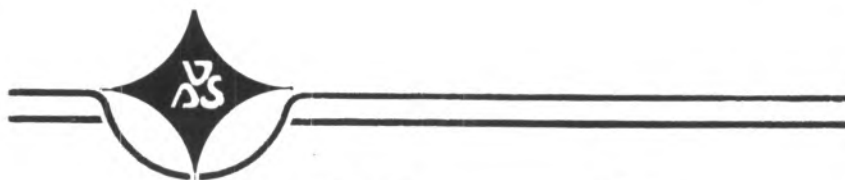
PATATA DE CONSUM

CEBA

PATATA DE LLAVOR

LLEGUMS SECS

FERTILITZANTS

Mercapalma

Sa Pobla

oficines (07007 - Palma)
 ZAC parcel·la núm. 6
 266158 - 62

Fax: 26 44 22

vendes
 p. 117 - 119
 263205 - 06

Mister Green, núm. 20 (07420 sa Pobla)
 540100 - 04

Fax: 54 24 19

TERRA I GENT A SA POBLA - ESTIU DEL 93

Al'hora d'escriure aquest resum estiuenc, tenim damunt la taula sis folis on hi ha el compendi de les notícies, fets, i vivències dels poblers que visqueren i treballaren aquest estiu a sa Pobla. Per qüestions evidents no tindrem en compte els nombrosos retalls de premsa sobre l'afer "**racisme**", el qual ha estat notícia puntera durant l'estiu.

Començarem per dos dels aspectes que desperten més els sentits a l'estiu: les **olors i renous**. Les queixes ciutadanes foren les normals de l'estiu, molèsties de bars, cans que lladren a la nit, el so i to dels televisors, les tertúlies nocturnes a la Plaça Major, els canvis de càrrega als camions dels fematers. Per altra part pareix ésser que dins el transcurs del temps, a sa Pobla, les motos i ciclomotors funcionen millor, o que d'estiu amb estiu són menys les que circulen pel carrer, ja que les queixes o denúncies disminueixen d'any en any. Al llarg del mes d'agost la **P. Local** intensificà els mesuratsges sonomètrics als ciclomotors i motos per determinar la contaminació acústica admesa. Resta dir que seria interessant que els fums depositats dins els contenidors anassin dins bosses de plàstics fermades, i que els propietaris de segons quins bars que no deixen dormir els seus veïnats, i posin remei, almenys que l'estiu vinent no es repetesquin les mateixes queixes.

Vint-i-cinc han estat els **contratemps de trànsit** a l'estiu (juliol 12-agost 13). Dels quals tretze foren dins el poble. Hi participaren 27 turismes, 6 ciclomotors i motos, i 2 bicis. Els ferits arribaren a 6. Entre d'altres, destaquen dos accidents produïts a causa de **cans a lloure** que anaven per la carretera. Els conductors, per tal de no atropellar-los, realitzaren maniobres brusques, que causaren col·lisions. Un accident desigual dels altres és el provocat per un turisme a la cra. de Can Picafort (camí de son Amer), dins el qual viatjaven cinc **italians**. La grosseria i mala educació d'aquest grup de turistes en contra de dues parelles pobleres feren necessària la intervenció de la P. Local, per evitar accions de violència física. Canviant d'indret, ha estat conegedor l'eixamplament de la cra. del cementiri, ja que cap cotxe ha pegat dins la cuneta. Possiblement els "grueros" hi dirien la

seva.....

Els **robatoris, furts i pillatges** no podien mancar. Tenim coneixement de 22 accions de substracció comeses la majoria d'elles (supo-sadament) per gent amb problemes de droga-addicció. Destaca la detenció per part de la P. Local, el 18 de juliol d'**Andrés O.C.** quan va ésser agafat in fraganti dins un domicili del carrer major, mentre cercava el que no era seu. A la resta hi trobam robatoris dins vehicles, utilitzacions de vehicles sense coneixement del propietari, furts i robatoris dins vivendes, el mateix a distints horts de marjal, (aspersors, bateries), **robatori de 100.000 ptes.** a una jove dins el pavelló d'esports, intents a l'escola graduada, bosses i carteres, etc.

Un cas trist, i real, és el que tingué lloc a la mina de Son Fe (Alcúdia), el 16 d'agost. Un jove pollencí de 28 anys, llogà un taxi davant l'hotel "Las Gaviotas", quan el taxi arribà al lloc demanat pel client, aquest, mitjançant un ganivet, aconseguí que la taxista li donàs els diners que ella duia. Donat l'avís a la policia poblera, aquesta trobà al jove davant la finca de "Sa Torre". No han tingut tanta sort els propietaris de les 7 bicicletes i 4 ciclomotors desapareguts aquest estiu.

El capítol d'**incendis** ha cremat de valent aquest estiu. A sa Pobla, la majoria han estat cremades incontrolades de rostolls i plàstics, posant en perill casetes de marjal, arbres i bales de palla. Un altre tipologia d'incendi freqüent ha estat el de s'Albufera i el dels contenidors. La suma total és de 18. A uns quants d'ells l'acció ràpida dels mateixos veïnats fou decisiva.

De **baralles físiques** en parlarem poc: El 6 de juliol dues veïnades es "galtejaven" al carrer Capità. El 15 del mateix mes a un **partit de futbol**, segons qui, oblidà allò que és o hauria d'ésser un esport. I el 6 d'agost a la cantonada M. Verdadera-R. LLull, un

Cantonada c/ Gran -c/ Antoni Maura

conductor s'enfadà perquè un vianant li digué que circulava en direcció prohibida, i la cosa va arribar molt amunt.

D'**atestats judicials** instruïts per la P. Local en tenim: 4 per accident de trànsit, 2 per utilització no-legal de vehicles amb motor, 2 per recuperació de vehicles, 1 per furt a l'interior d'un vehicle, 6 per robatoris a propietats privades, i 1 per la detenció de l'autor del robatori agafat per sorpresa.

Successos. El nostre mes sentit condol a la família d'una senyora d'edat, natural d'Alcúdia, que feia pocs dies que vivia a la residència de la 3a. edat de sa Pobla, i que morí sola, dins un hort prop de la cra. de Búger, el diumenge 22 d'agost, el seu nom: Catalina Martorell Cerdà.

Notícies breus. Protecció Civil, diu que: vius i orelles dretes a les pluges de setembre. El **Pla PREVIMET**, està activat.

El 20 d'agost personal del parc de S'Albufera traslladaren un **mussol ferit** des de les Oficines de la P. Local, al Centre de Son Reus per curar-lo.

La nit del 7, els fematers perderen les claus del seu camió.

Sentències judicials i greus problemes entre els veïnats i la **Sala Crysails**, per problemes de renous.

A les naus de sa vileta, antiga **CAP**, hi ha guardes privats de seguretat.

La Policia L. diu que han trobat **dos vehicles tirats al llit del torrent de Búger** els quals seran retirats per l'ajuntament. Com és possible que hi hagi qualche persona capaç de deixar aquesta ferralla a un lloc tan perillós i de conseqüències tan greus? □

ELS TRIBUNALS IMPOSEN LA CLAUSURA DE LA SALA CRISALIS

El Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears ha anul·lat la llicència d'obertura i funcionament de la sala Crisalis atorgada pel Batle sr. Font en representació de l'Ajuntament de sa Pobla.

Els veïnats de la sala Crisalis donya Catalina Luis Colomar i donya Maria Gost Cantallops es queixaren a l'Ajuntament dels renous que es produïen davant la insuficient insonorització d'aquest local. El Batle va desestimar el seu recurs i concedí la llicència d'obertura i funcionament. Aquesta llicència fou impugnada davant el Tribunal de Justícia de les Balears, el qual en sentència de dia 21 de juliol de 1933, afirma: "Declaramos contrarios al ordenamiento jurídico, hasta tanto no se hayan adoptado las medidas oportunas para la desaparición de las causas de las molestias y se compruebe la adecuación de las mismas, procederá la clausura y cierre de la actividad".

RECOLLIDA DE FIRMES

En el moment de tancar l'edició d'aquest número de SA PLAÇA, hem tengut accés a les firmes que un grup de gent han recollit en suport al rector don Miquel Mulet i en desacord en que sa Pobla sigui un poble antixueta. En el moment de tancar l'edició s'havien recollit 1503 firmes.

RESPOSTA A MIQUEL SEGURA

Sr. Director,

Li agrairia la publicació d'aquest escrit en rèplica a la informació apareguda en el diari Última Hora, en l'edició de 13 de juliol, firmada pel Sr. Miquel Segura.

La "incompetència de l'informador" Miquel Segura arremet en contra "el solitari vot en contra de l'única representant del C.D.S a l'Ajuntament de sa Pobla a la proposta d'agraïment al Govern Balear en relació a l'assumpte de la CAP".

Em veig en l'obligació de dir-li Sr. Segura que en el plenari al qual vostè es refereix jo no vaig votar en contra, sino que em vaig abstenir, cosa que vostè mateix hagués pogut comprovar si hi hagués estat present.

Si qualcú hi ha incompetent i analfabet aquí Sr. Segura, aquest és vostè que acaba de demostrar una vegada més que sempre escriu pel que li han dit o que es pensa que li han dit, i malgrat ésser pobler i viure a sa Pobla ni s'entera del que passa a l'Ajuntament.

Si vostè, Sr. Miquel Segura, estigués ben informat, sabria quina va ésser la explicació que vaig donar de la meua abstenció, vaig dir que era partidària de reconèixer el nostre agraïment a la Junta Liquidadora, als treballadors de la Cooperativa i a tots els poblers que han aportat el seu gra d'arena perquè l'assumpte de la

CAP acabés d'una manera satisfactòria per Sa Pobla.

Però Sa Pobla no té res a agrair a un Govern que ha fet ús del tema de la CAP per a comprar voluntants, entre aquestes voluntants comprades, tots els poblers sabem que hi ha la seva, Sr. Segura. Tots els poblers se'n recorden, Sr. Segura, d'aquelles apologies que vostè feia de personatges com en Guillem Caldés, Xisco Berga, i tants d'altres, de l'actuació pública dels quals encara sa Pobla en paga les conseqüències. I tots els poblers sabem que una persona com vostè, Sr. Segura, que durant tant d'anys, contribuï a l'enfrontament entre la gent poblera, de cap manera pot parlar de concòrdia.

I també vull dir-li, Sr. Segura, que em sembla una ironia que vostè s'atreveixi, quan critica la meua intervenció al passat plenari, a dir que he actuat moguda pel ressentiment; jo, Sr. Segura, no estic ressentida per res, en canvi vostè, si que es una persona absolutament ressentida, com varen demostrar als que encara no ho saben, les seves declaracions a un diari de Palma, en que explicava les seves "dudoses" experiències personals, declaracions que han provocat una assenyada carta de resposta del rector de Sa Pobla.

Antònia Soler Pons

(regidora de Sa Pobla del CDS)

MOSTRA FOLKLÒRICA

Els dies 16, 20, 25 de juliol a la Plaça Major hi hagué tres Revetles de Ball i Música Folclòrica Internacional. Tots els grups que actuaren en les Revetles tenien una qualitat inquestionable i causaren una molt bona impressió en el públic assistent. Llàstima que la primera de les dues revetles, patrocinada pel centre comercial SYP, organitzada una mica a corre-cuita, no poguéssim contar amb uns mitjans tècnics (megafonia i il·luminació) adients a la qualitat de l'espectacle.

CARTA DE JOAN CLADERA A LA REVISTA SA PLAÇA

Sr. Editor de la revista sa Plaça,

En el seu article editorial "COOPERATIVA AGRÍCOLA POBLERA, PUNT FINAL?" fa al·lusions al P.S.M.-NACIONALISTES DE MALLORCA i, particularment, a mi mateix sobre suposades complicitats amb l'assumpte de LA CRISI DE LA C.A.P., davant les seves manifestacions vull fer saber que:

Compartesc les seves afirmacions en dir: que no ha interessat buscar les causes de la mala gestió, de la desfeta i fallida de la C.A.P. i que ara amb el pagament als creditors de la secció de

crèdit per part de SEMILLA, empresa del Govern Balear, se n'ha fet el punt i final.

Malgrat que la realitat de tot el que ha succeït sigui així de crua, també és cert que: 1r. durant molt de temps, com a soci d'aquesta entitat, vaig demanar quasi en solitari una millor gestió i control de la cooperativa, particularment, en el moment de la presentació del Balanç anual. 2n. Quan vaig esser elegit interventor de la C.A.P., amb la mitja Junta renovada, intentàrem que l'empresa canviàs de rumb i d'aquí la dimissió dels Interventors i d'uns quants membres de la Junta. 3r. Quan la C.A.P.

entrà en crisi, els apoderats nomenats per l'assemblea intentàrem, per una part, que l'activitat econòmica no es paralitzàs perquè els productes agrícoles tenguessin sortida, per l'altra, totes les irregularitats detectades per les auditories com per particulars varen esser presentades al Jutjat d'Inca.

De tota manera qualsevol ciutadà té dret a ser "acusació particular", però és més propi que siguin els afectats més directes els que continuïn les accions legals.

Joan Cladera Socias

xerrim

- El Batle està molt preocupat: pereix ésser que en Joan Cocou, s'ha agafat unes vacances, que segons hem pogut saber està a punt de donar per acabades.

-Seguint amb el PSM no sembla que l'amenaça que ha fet en Miquel Segura de dur l'agrupació de sa Pobla als tribunals hagi pertorbat massa l'estat d'esperit dels seus membres.

-Pareix ésser que a la fi, després de molts d'anys de tenir una secretària habilitada, vindrà un secretari del Cos de Secretaris.

-Després de moltes sol·licituds, les nostres súp·liques han estat ateses i l'Ajuntament ens comunica, com fa amb els altres mitjans d'informació, la convocatòria de les sessions plenàries.

-Vàrem anar a la inauguració de la nova placeta de l'amo en Rafel "Tianet" i trobàrem que molta de gent que pensàvem que hi seria, no hi era.

-Els veinats del carrer Sagasta pensen que el terreny ja està ben pitjat, diuen que seria ben hora d'asfaltar perquè ja tenen la pols fins a les juntes del "canterano".

-No per què l'Ajuntament hagi adquirit una màquina d'agranar, alguns desaprensius han de seguir amb el costum de buidar els cendres al carrer.

-Seguint amb aquest tema, recordam que el 29 de setembre de 1992 l'Ajuntament creà una Comissió per redactar unes

Ordenances de Recollida de Fems, hem de suposar que ja deuen estar bastant avançades!

-Les múltiples ocupacions del nostre Batle li han impedit poder gaudir de les sessions del cinema a la fresca.

-Donam l'enhorabona a l'Ajuntament per l'amagada de fils a la façana d'Els Cavallets.

-Als Cavallets actualment es fa una exposició i no hi ha res que ho indiqui, convindria que el director del Museu posàs fil a l'agulla.

-Per acabar volem donar la més sincera enhorabona als nostres companys de redacció Xesca Sastre i Joan Fiol que dia 9 de setembre han tingut un preciós fill.

se cerca finca rústica amb molí i fàcil accés
Ofertes: Tel. 54 02 35

En el número de la nostra revista corresponent al mes de juny ens ferem ressó del perill que pesa sobre les nostres aigües, avui el transvasament de SA MARINETA és ja un fet: tothom sap que ja han començat les obres, per tant, les aigües de sa Pobla, segons diuen la immensa majoria dels tècnics estan en perill de salinització. Per parlar d'aquesta preocupant amenaça que hi ha damunt el futur de sa Pobla hem anat a trobar el geòleg Damià Perelló i Fiol, tècnic de la Coordinadora en defensa de les Aigües de sa Marineta i regidor del P.S.M. de LLubí.

-La Coordinadora en Defensa de les Aigües de Sa Marineta ha mobilitzat molta gent en contra del transvasament de les aigües en aquests darrers mesos, com us vareu ficar en tot això?

- En assabentar-nos per la premsa de que es volia portar a terme els transvassament, el PSM de LLubí i els de la comarca, entre ells el de sa Pobla, preparen mocions o peticions per tal que els Ajuntaments afectats demanassin informació al Govern i s'oposassin al projecte de dur-se'n l'aigua mentre no es tengués més informació, puix que la sobre explotació de l'aqüífer és la seva salinització irreversible. La moció del nostre grup municipal contra el projecte de transvassament es va aprovar per unanimitat i arran del fet el PSM organitza una reunió amb tots el veïns per informar-los de la situació, tot el poble aprova els plantejaments i es forma una COORDINADORA DE LES AIGÜES DE LLubí-Muro que aglutina totes les

ENTREVISTA AMB DAMIA PERELLO, de la Coordinadora de Sa Marineta.

per Joan Teixidor

forces polítiques locals i altres associacions. La Coordinadora per tal que la gent exterioritzés la seva oposició demanà que es posassin pedaços verds a les finestres i també inicià una recollida de signatures, donat que erem en temps d'eleccions i per la gran quantitat de pedaços verds, el President Cañellas es disposà a venir amb els seus tècnics a informar que anavem errats, després de dues o tres hores al veure el President que no ens podia convencer, ja que no anavem tan errats, el President es disposa a que una REPRESENTACIÓ DELS USUARIS, elegida per l'ajuntament, negociés les condicions del transvassament.

"La sobre-explotació de l'aqüífer de sa Marineta és la seva salinització irreversible"

- Les negociacions no eren per tant sobre si es duria a terme o no aquest transvassament.

perquè els afectats, associats en una comunitat d'usuaris puguin decidir fins a quin punt es podrà extreure aigua i quan podrà fer-se.

- Això vol dir que hi ha excedents que es perden al mar?

-Si, n'hi ha, però tot aquífer que limita amb el mar en té, cas de no tenir-ne aleshores el mar penetra terra endins i salinitza la conca, això fa que haguem de destriar aquest excedent en aquell necessari per mantenir la falca d'aigua marina que empeny per entrar terra endins d'aquell que pot considerar-se sobrant i per tant aprofitable sense malmetre l'aqüífer.

- Quina magnitud té aquest sobrant aprofitable?

-Es variable, depen de la pluviometria i, de fet, a priori és molt difícil de calibrar, els tècnics de la Junta d'Aigües els valoren amb tres Hm³ de mitja anual, jo som més escèptic. En tot cas aquest excedent aprofitable surt al mar els mesos d'hivern, per tant en cas que hi hagi transvasament sols pot dur-se a terme els tres mesos

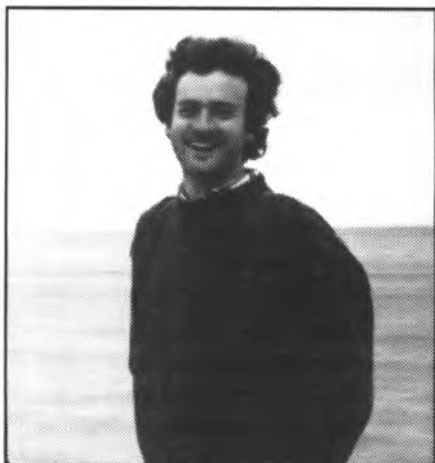
JPm INSTALACIONES SANITARIAS
Juan Pascual Massanet

fontaneria, calefacció, gas, instal. autoritzat
per la Conselleria d'Indústria

C/ General Marzo, 7
Tel. 54 23 79 07420 SA POBLA (Mallorca)

*Celler
Ca'n Cotà*

Carrer Lluna, 27 - Tel. 86 21 55
07420 Sa Pobla (Mallorca)

priori, es molt preocupant, que passa si es sobrestimen els recursos.

-Una extracció superior a l'excedent aprofitable suposaria la salinització irreversible de l'aqüífer, per tant s'ha de vetllar constantment que això no passi, per això hi ha instal·lats tot una xarxa de sondes per mesurar nivells, i sondes de registre continu de nivell i salinitat que permet observar l'evolució de la falca marina i permet per tant estimar més finament allò que es pot extreure sense malmetre la conca, sempre que les dades que aporta aquesta xarxa s'analitzin rigorosament i les decisions tècniques siguin el braç executor, deixant de banda interessos polítics i electoralistes.

-És aquí en que els usuaris poden actuar?

-Sí, la comunitat d'usuaris té l'anomenada Junta d'Explotació que s'encarrega de gestionar els recursos, aquesta junta està formada majoritàriament pels usuaris. En aquest moments, pel fet que la Comunitat d'Usuaris encara no està

constituïda la junta d'explotació està formada per la comissió de tècnics anomenada per l'Ajuntament de Llubí i posteriorment refrendada pels usuaris presents a la convocatòria que feu l'Ajuntament de Llubí.

-I sa Pobla, per què no pertany a la mateixa comunitat d'usuaris que Llubí?

-Per motius geològics, l'aqüífer Inca-Sa Pobla, és de fet un sistema aquífer format per tres compartiments o aquífers, és per entendre'ns un mateix safareig que te dos llindars en mig que separen tres recipients en què l'aigua passa d'un a l'altre, en el cas d'aquest sistema els tres aquífers són Inca-Sencelles, Sineu-Llubí-Muro i Sa Pobla, per tant han de constituir-se tres comunitats d'usuaris que després s'han de fusionar o confederar en una sola amb representants de les tres.

-La comunitat d'usuaris serà la solució?

-No, no serà la solució, es una passa per arribar a la solució definitiva que és l'elaboració d'un Pla general hidràulic de tot Mallorca que gestioni de manera unitària els recursos, aquest pla ha de contemplar la participació dels usuaris, associats en comunitats i ha de crear un organisme que s'encarregui d'abastir d'aigua a totes les poblacions, per evitar que siguin els ajuntaments que cada un pel seu compte ho faci, aquest institut, o el que li vulgues dir, amb criteris tècnics extraurà aigua dels punts més òptims i els portarà els depòsits reguladors de cada població evitant així els problemes d'algunes poblacions per l'abastiment i la mala gestió que alguns

ajuntaments en fan, els ajuntaments així només hauran de vetllar que no es faci mal ús dels recurs aigua tan escàs a la nostra illa.

-Per acabar, què en penses de les declaracions que fan el sr. Cadenas d' EMAYA (de l' Ajuntament de Palma) i la sra. Nàjera, Batlessa de Calvià, sobre el tema de l'aigua?.

-La mala gestió i l'infravaloració del recurs aigua els ha portat a aquesta situació: no ténen aigua bona i la conseqüent salinització dels aquífers de Campos, Pont d' Inca i de Calvià...

"El transvassament d'aigua de Llubí cap a Ciutat vol dir que a la mínima extracció abusiva d'aigua, els pous de sa Pobla se trobaran en la mateixa situació que els del pla de Campos."

El trasvassament sols afavorirà el creixement massiu d'aquella comarca i l'empobriment i depressió de la nostra, ciutats com Inca, sa Pobla, Muro o Alcúdia perden dia a dia llocs de feina per la desindustrialització d'aquesta comarca ja que Palma ens té oblidats pel que fa a les inversions i plans de millora, i sols se'n recorda del Pla per l'extracció de recursos o l'abocament de fems, com veus no es pot parlar d'aigua sense parlar d'indústria, turisme, construcció etc. Tot necessita aigua, sense ella no hi ha vida ni res de res. ☐

CENTRO MEDICO DE ACUPUNTURA

Dr. ALBERTO MORANO VENTAYOL

TRATAMIENTO DE: Enfermedades reumatológicas: artritis, artrosis, lumbago, ciática, etc.

-Enf. Psíquicas: ansiedad, stress, depresión, insomnio.

-Enf. circulatorias: varices, piernas pesadas, hipertensión.

-Enf. ginecológicas: reglas dolorosas, menopausia, etc.

-Enf. respiratorias: Tos persistente, Rinitis, sinusitis

-Enf. Neurálgicas: Cefáleas, Jaquecas, Herpes Zoster

MEDICINA ESTETICA: -Obesidad, Lipolisis, Celulitis

MESOTERAPIA DIETETICA Y

NUTRICIÓN EN EL DEPORTE

ALCUDIA: Plaza Carlos V, n° 1-54 61 61

PALMA: Plaza España, n° 4-4°-4° (Ed. Bar Cristal)-71 26 11.

(Horas convenidas. Información sin compromiso)

LA POLÈMICA DELS XUETES

Tots els escrits entre el rector Mulet i Miquel Segura

Donada l'expectació que ha aixecat a sa Pobra la polèmica que hi ha hagut aquest estiu sobre els "xuetes", la revista SA PLAÇA voldria haver donat a conèixer als seus lectors tot el que ha sortit publicat en els diferents mitjans de comunicació, però això hagués suposat un número gruixat de la nostra revista dedicat en exclusiva al tema. Ens hem decidit per publicar tots els escrits dels protagonistes poblers de la polèmica: el Sr. Miquel Segura i el Sr. Miquel Mulet, rector de sa Pobra, que són els que més directament es refereixen a sa Pobra; els altres escrits de Basili Baltasar, Roman Piña, Baltasar Porcel, Gaspar Sabater, Lluís Maria Pomar, Fernando Schwartz es refereixen a sa Pobra tan sols de passada.

No volem entrar en una picabaralla amb en Miquel Segura, però creiem que hauria de fer una profunda reflexió sobre si encara, després de quasi vint anys d'escriure habitualment en periòdics, creu que pot anar pel món parlant d'"enverinades clericals", de "mal de ventre barrejat amb la soledat d'un llit buit", de "cistífics d'aigua benïda" i desqualificacions indiscriminades contra tots aquells que tenen punts de vista diferents al seu o als "seus".

Sa Pobra i Els Xuetes

Miquel Mulet, rector de sa Pobra
EL DIA DEL MUNDO (9-08-93)

En relació a distintes afirmacions que surten a "Encuentros en el Día del Mundo" de diumenge passat sobre els xuetes, em veig en l'obligació de contestar-les i ho faig perquè és greu el que va sortir publicat i que afecta a tot un poble i a membres que serviren la Parròquia en la primera meitat del present segle. Com a veïnat de sa Pobra i Rector de la Parròquia, li deman que accepti la meua disconformitat a les següents afirmacions de l'esmentat escrit:

- No estic d'acord que se digui que sa Pobra és un poble botxí per als xuetes "on la panxada no te l'haguessis acabada" o que és un dels pobles més "antixuetes", o un poble "suí generis". Jo comprenc que els qui han sofert el rebuig, tinguin aquesta animadversió envers el seu poble, emperò des del moment en què hi ha altres xuetes que no han tingut cap problema en viure a sa Pobra i ho han fet normalment, potser que hi hagi altres causes que condueixen als mals records que se contenen, molts d'ells d'al.lots.

Si recorrem els pobles de Mallorca, a cada un d'ells trobarem el mateix que a sa Pobra: unes persones més afectades que ens diran que el seu poble és el més "anti" de Mallorca i unes altres persones que han fet una convivència normal i que no tenen res a dir.

Sense llevar la part de raó que puguin tenir els protagonistes de la conversa, de sa Pobra, avui, no puc dir que sia "anti", perquè des de fa anys hi conviu en el poble una comunitat de gitanos i des que els marroquins cerquen el seu medi de viure a Europa, sa Pobra s'ha convertit en el poble de Mallorca que més n'ha rebut i crec que en general tots són respectats.

Endemés, hi ha una contradicció quan es diu que a les llistes electorals sempre hi ha un xueta... Si sa Pobra fos tan

"anti", els xuetes no tendrien lloc ni a les llistes electorals, però perquè no en té res de "anti", a les llistes hi té cabuda tothom, i per ventura vendrà temps que hi veurem qualche marroquí.

Sí, a una llista electoral local en surt una persona amb aquests llinatges, però, creis que hi surt perquè "així els xuetes voten?" ¿Vos heu pensat bé aquesta afirmació? Vos ho creis?

- No estic d'acord que el rebuig dels xuetes a Mallorca fos qüestió de part forana o d'incultura, perquè tots sabem que a Palma el col·lectiu tenia el seu call i els matrimonis, tant a la part forana com a Ciutat, es feien entre els seus membres i es miraven les classes.

- No estic d'acord que es digui "autèntic pocavergonya" a un recot que deixà un bon nom com a sacerdot, treballador i zelós pel poble de sa Pobra, guardant-se un bon record d'ell i molts són els qui tenen paraules d'agraïment, malgrat els defectes humans.

Endemés, se li diu "pocavergonya" per un fet que és totalment fals. ¿Dins quin cap cap que un rector agafi el vicari i li fiqui el cap dins una de les calaixeres de la Sagristia i comenci a donar-li bufetades, li digui xueta i sigui objecte de més d'una pallissa física? ¿No trobau que heu fet gros?

Idò, jo he consultat els capellans que varen conviure plegats a l'època del rector Palou i D. Antoni Aguiló, com també els escolanets d'aquell temps, i no tenen record d'un fet semblant. Més bé, tothom sap que D. Antoni Aguiló era el braç dret del rector Palou i encara més en els assumptes delicats. Era el seu home de confiança.

Mai, segons aquests testimonis, el rector Palou s'atreu a dir xueta a D. Antoni Aguiló ni molt manco a donar-li pallisses.

I, endemés, treure assumptes de persones que són mortes i ja no hi poden dir la seva, crec que no és gens ètic.

Com pot veure, Sr. Director, deixar el contingut d'"Encuentros" tal com va sortir diumenge, era deixar malparat el poble de sa Pobra i persones que ja han mort.

No dubt de la bona intenció dels protagonistes de la conversa, però crec que els arbres no els hi deixen veure el bosc, jutgen el poble i les persones des del que ells en part han sofert... Però, el poble de sa Pobra, les persones que hi conviuen i les que han fet història és molt més ample que la seva visió. Per això, m'he vist en l'obligació moral d'exposar el meu punt de

vista i així entre tots poder veure un poc més la realitat, encara que sé que no tenc la darrera paraula i altres opinions poden sortir per aclarir la situació.

Tant de bo que tots ens sentiguéssim orgullosos de formar part d'un col·lectiu, d'un poble, d'una raça, sense discriminacions, sinó que tots ens sapiguem respectar com a persones i, part damunt tot, sapiguem treballar pel bé de tots.

Amb això, crec que tots hi estam d'acord.

La pregunta del milió

Miquel Segura

Ultima Hora (18-juliol-93)

Perquè un capellà avorrit, condemnat a l'ostracisme per un poble, es revesteix amb robes de salvador i defensor d'aquells que no demanen la seva defensa, entre altres coses perquè ningú no els ha atacat? Per què la ignorància maledicent no atorga a uns determinats senyors el dret a recordar sense ira ni rancor els fets que romanen presents en el fons del cor i de la memòria de moltes persones? PER QUÈ, en fi, n'hi ha que tenen cera del Corpus per reivindicar, proclamar, denunciar, muntar plataformes -bubotes i convocar aldarulls des de minories cridaneres, i altres no tenim ni tan sols el dret de mostrar els cops blaus que portam sobre la pell de l'ànima? (...) P.S. Aclariment- Ara resulta que la senyora regidora del CDS (RIP) a l'Ajuntament de sa Pobla no va votar en contra de la moció proposada per la majoria, la que demanava el reconeixement del consistori a la gestió del Govern balear en el tema de la CAP, sinó que es va abstenir. Admetre la inexactitud d'aquesta informació -no desautoritza en absolut el meu posterior article, ans al contrari. Si la senyora regidora -a la que no tinc el gust de conèixer - conservàs un mínim de sensibilitat envers sa Pobla, i un bri de pipella política, hagués aprofitat l'avinentsa que la moció li oferia per recolzar un fet que, tant si ella vol com si no vol, ha resultat molt beneficiós tant pels creditors de la CAP com per a tot el poble. En aquest cas, senyora, abstenció o vot en contra no són actituds gaire diferents. Fins i tot jo diria que una és més censurable que l'altra. Però, ben mirat, la comprenc: tenir la

senalla foradada quan plouen doblers ha de ser una bona desgràcia!

A Miquel Segura

Miquel Mulet, rector de sa Pobla.
Ultima Hora (22-juliol-93)

Ja no és la primera vegada que li deman el favor de publicar una carta dirigida al periodista Miquel Segura, per puntualitzar els seus escrits quan fan referència a la meua persona.

Ara ho faig referent al seu article dominical "Sa Porta", que aparegué aquest diumenge passat en el seu periòdic, aprofitant per donar la seva resposta a unes disconformitats que li vaig fer sobre una conversa amb el tema dels xuetes i que ambdós escrits sortiren al "Dia del Mundo" 4 i 9 del present).

Com podrà comprovar, en els meus escrits sempre he mesurat les paraules per respectar la persona del Sr. Segura, en canvi ell només em sap desqualificar amb paraules dejectes i humiliants. Aquesta vegada em diu "capellà avorrit", "condemnat a l'ostracisme per un poble". Així són les seves respostes i tracte que dóna a les persones, encara que s'ha d'admetre que tothom té el seu gep i només aquell que s'ho sap acceptar viu en pau i content.

Diu que em revestesc amb "robes de salvador i defensor" quan ningú m'ha demanat dur ciri en aquesta processó. Idò, jo recordaré al Sr. Segura que en el seu diari de dia 22 de març de 1992, em va acusar de què no havia donat la visió cristiana sobre la desaparició de la CAP. Ell mateix notava a faltar una paraula d'Església sobre l'afer CAP, i ara que amb la qüestió dels xuetes i sa Pobla he dit la meua, diu que ningú m'ha enviat a demanar. Referent a la CAP li vaig demostrar que havia actual i que vaig donar la meua visió cristiana (U.H. 28.3.92). I davant l'evidència, el Sr. Segura em va respondre "seriosament" dient que els seus articles "estaven escrits en to irònic, amb la clàssica pardaleria mallorquina" (U.H., 2.4.92). Davant una tal resposta, vaig preferir acabar la polèmica que llavors s'havia encetat.

A l'article de diumenge passat, també diu que el poble

joieria i rellotgeria

som més barats perquè som fabricants

c/ Ramon Llull, 42 - telèfon 54 19 65 sa Pobla

Mecarpín, C. B.

Servei Oficial

C/ Major, 122
Telèfon 54 05 39

07420 SA POBLA (Balears)

no "ha demanat la defensa perquè ningú els ha atacat". Si el que surt a la conversa en contra de sa Pobra, persones i fets del poble, no és atacar, ja me dirà vostè en què consisteix.

Li record, sr. Segura, el que va sortir a tal conversa sobre la qüestió xueta (el dia del Mundo, 4.7.93):

_"A sa Pobra, on la panxada (insults antixuetes) no te l'haguessis acabada"

-"Tal vegada, sa Pobra, és un dels llocs de Mallorca on el sentiment antixueta està més fortament arrelat".

-"Sí, sa Pobra és un lloc molt sui generis, és a dir, no és com els altres.

-"Vivint als poblers més antixuetes, com sa Pobra...", que és el primer.

-"Surt el fet fals de què el rector Palou donava més d'una pallissa, física, al vicari D. Antoni Aguiló, amb el cap dins una de les calaixeres de la Sagristia, el temps que li deia xueta.

-"Com també és fals que a sa Pobra posin un xueta a les llistes electorals, perquè així els xuetes voten.

-"Surt un insult greu al rector Palou, ja mort, diguent-li "autèntic pocavergonya".

Si vostè, sr. Segura, troba que això que va sortir a la conversa, que mantengué vostè i altres dues persones amb el director del "Dia del Mundo", no són atacs, sinó "bubotes", ganes de "convocar aldarulls", jo li don el que queda del mes de juliol perquè es rectifiqui, juntament amb les altres dues persones, i si no ho han, em veuré obligat a que sia el jutge que ens digui el que són atacs, bubotes, insults, recors sense ira ni rancor, ignorància maledicent, falsedats o difamació, entre d'altres.

Quan diu en el seu article de diumenge passat que els poblers "no demanen la seva defensa", no serà que els poblers, encara que sentin el que escriu, ja no en fan cas? Què hagués passat si tot el que se va dir de sa Pobra i persones pobleres, ho hagués dit el Rector?

Potser que hi hagi d'haver altres persones que sortin a defensar el poble de sa Pobra més indicades que jo, però davant l'insult d'"autèntic pocavergonya" que se dona al Rector Palou, crec que me corresponia a un servidor fer-ho.

Finalment, sr. Segura, un consell d'un "capellà avorrit i condemnat a l'ostracisme": Els cops blaus no se curen gratant i provocant, sinó oblidant i deixant la pell pel poble.

I que "la clàssica pardaleria mallorquina", com vostè defineix els seus escrits, s'hagi d'haver acabada i més quan posa persones a rotlo, ja que ens farà perdre el poc humor que ens queda i la xaveta.

Al rector Mulet, sense verbes

Miguel Segura

Ultima Hora (23-juliol-93)

Ho escric amb la mà damunt el cor i sense cap verba ni una: tinc la impressió que Don Miquel Mulet i Bujosa, rector de sa Pobra, no acaba d'estar fi. Cosa té aquest homenet que l'empeny a la polèmica amb una tal caparrudesa que mai no he pogut entendre. Tant és així que de bon gust me'n afluiria d'alimentar la seva cabòria si no fos perquè pens que a tal actitud esdevé un instrument immillorable per a la meva feina.

En efecte, no deixa de resultar sorprenent que les paraules i els conceptes emprats en una mena de taula rodona a la que vaig assistir convidat pel meu amic i editor Basili Baltasar per parlar de les meves vivències personals com a xueta -que ben aviat seran objecte d'un llibre- hagin tengut la virtut de desfermar tota la dimoniada interior d'una persona, i solament d'ella, val a dir-ho, que no vivia a sa Pobra a l'època de la que parlarem i que, a més a més, no té res que veure, que jo sàpiga, amb aquesta qüestió.

Passaré per alt el fet que la majoria de les paraules que Don Miquel m'atribueix a la seva furiosa carta no fossin pronunciades per mi, entre altres coses perquè les assumesc totalment. He de dir, però, que jo no he trobat ni una sola persona que entengués aquestes paraules com ofensives per a sa Pobra, ni per als poblers. El que nosaltres férem, simplement, fou recordar uns fets dels quals fórem testimonis personals. La recerca de la memòria d'aquells dies es feu sense ira ni rancor, des d'una voluntat de concòrdia, i, sobretot, deixant ben clar que avui en dia aquestes coses ja no passen.

Només puc entendre l'actitud del senyor rector de sa Pobra en el marc d'un desequilibri personal i d'un odi irracional cap a la meva persona. Ja que ell és tan afectat de recorre a les hemeroteques jo li vull recordar un article que vaig escriure a la revista "Sa Pobra" quan va prendre possessió del seu càrrec en el que li donava la benvinguda i, entre altres coses, li deia que puix que sabia que li agradava escriure, tenia obertes de pint en ample les planes de la nostra publicació. La seva resposta a tan amical actitud fou una total desqualificació de la nostra tasca

Lluna 154 Tel. 54 05 46 SA POBLA (Mallorca)

Dra. MAGDALENA BENNÀSSAR MOJER TOCOLOGIA - GINECOLOGIA

dilluns i dijous
de 9,30 a 13,30

dimarts i divendres
de 15,30 a 19

CLINICA PLANAS, S. A.
C/ Menorca, 3
Tels. 73 03 45 / 46 - 73 88 43 / 44
07011 - PALMA

C/ Fadrius, 28, 1r.
Tel. 86 20 92
07420 - SA POBLA

informativa i el menyspreu més absolut envers la meva persona. Des de llavors, Don Miquel no desaprofita la més mínima ocasió per a polemitzar amb mi. El que mai no em podia pensar, però, era que el tema dels xuetes li donàs tan grossa coïssor d'ànima, i que sap si també de bufeta.

Podria omplir planes i planes per desfer els arguments de Don Miquel com si fossin joguines d'al.lot petit, però no tenc temps ni espai per a tan llarga tasca. Només li diré que, primer: tenc testimonis de persones serioses que essent escolanets presenciaren les pallisses i els insults que el rector Palou infringí a Don Antoni Aguiló. Segon: malgrat això jo no vaig gosar emetre cap judici sobre la conflictiva personalitat humana i sacerdotal d'aquell home, puix no és aquesta la meva feina.

Així mateix vull dir-li a Don Miquel, que la seva actitud d'intentar tirar-me el poble damunt és d'un infantilisme total. Sa Pobra, senyor rector, no ha de menester defensors ni salvadors, i aquells que tinguin res que dir de jo, sempre des d'una postura de respecte personal i mínima capacitat dialèctica, tenen obertes les portes de ca meva. Li afegiré, a més, que li manca menjar moltes, però moltes sopes, per poder bravejar d'haver dedicat al poble la meitat dels esforços, treballs i sacrificis que jo li he dedicat. Potser m'he equivocat qualche vegada, ho admet, però això no li dona a vostè llicència per atorgar diplomes de "poblerisme" a ningú, i molt manco a mi o al meu amic Josep Aguiló, al que ha ofès públicament en els seus dos escrits sense ni tan sols coneix'l.

I una cosa li vull fer ben avinent: no tan sols no rectificaré ni una sola de les paraules que vaig dir, sinó que faig comptes enllestir aviat el llibre en el que estic treballant fa més d'un any i que sota el títol de "Memòria xueta" recollirà sense rancor però sense manies, tota la femada que s'amaga rera aquesta qüestió que, ben mirat, no és tant del passat, atesa l'enverinada clerical que la seva simple exposició en una tertúlia li ha provocat. Tenc per a mi que, sense voler, he anat a furgar a la buranya més emmaleïda, davall la pell de la societat mallorquina.

I, per favor, baixi del cadafal de salvador. La dignitat del poble i la seva pròpia li ho agrairan.

A MIQUEL SEGURA

Miquel Mulet, rector de sa Pobra.
Ultima Hora (25-juliol-93)

Una vegada més li deman tenir cabuda a la seva secció. De l'article del Sr. Segura publicat el passat dia23, i dirigit a la meva persona, vull contestar al que pareix el bessó o la xispa de les desavinences entre el periodista i un servidor. Per segona o tercera vegada li sent dir que a la revista "Sa Pobra", després d'haver-me donat la ben-vinguda i obrir-me les portes per col.laborar, que és així (nº 176), la meva resposta, però, fou "una total desqualificació de la nostra tasca informativa i el menyspreu més absolut envers la meva persona". He mirat fins el nº 179 de la revista i no he trobat tal desqualificació. Si vostè la troba i la m'ensenyà, estic disposat a rectificar i demanar-li disculpes. S'ha de reconèixer el treball sacrificat de qui du endavant una revista de poble, com també hem d'agrair el seu treball immens en deixar escrit a la història de les possessions i casals de Mallorca. Enhorabona. Però, és d'humans equivocar-se, i mentre no se me demostrï lo contrari, mantendré que a la conversa sobre els xuetes, encara que sense voler-ho, se varen passar.

A SA POBLA BALLAMTOTS PERÒ NO AL SO DE LA MENTIDA I LA DIFAMACIÓ

Miquel Mulet, rector de sa Pobra
El Día del Mundo (28-juliol-93)

A Sa Pobra ballam tots: poblers, xuetes, capellans, gitanos, marroquins...i no només ho feim durant una mostra que dura uns dies, sinó que el nostre ball dura de cap a cap d'any, cercant el pa de cada dia, ajudant, escoltant, fent festa, convivint tots plegats i respectant orígens i creences que puguem tenir en particular. No passi ànsia, Sr. Director, que l'únic foc que encenem

Un fantàstic dia de playa al
chiringuito "Playa Linda"
(abans *Moments*)

feim les millors paelles
de la costa!

a sa Pobra és a l'església per alabar Déu i encensar la dignitat de la persona i al carrer encenem el foc de Sant Antoni que encalenteix a tots. Aquest és el meu esperit, que vostè classifica com a "ajeno al espíritu cristiano del Vaticano II". Si ha llegit el primer escrit que li vaig enviar, dia nou del present, acabava amb aquestes paraules: "tant de bo que tots ens sentíssim orgullosos de formar part d'un col·lectiu, d'un poble, d'una raça, sense discriminacions, sinó que tots ens sapiguem respectar com a persones i, per damunt de tot, sapiguem treballar pel bé de tots". Aquest és l'esperit del Vaticà II, que pot trobar a distints decrets, que ara no li cit perquè no ve al cas. En quant a què vostè, Sr. Director, veu en mi "un heredero de sus verdugos" (antixuetes) amb ganes de "que emiece el baile", li diré que no tencres que dir contra les persones que varen mantenir la conversa, però sí contra el que es va dir, que li torn repetir: 1. El poble de sa Pobra no és com els altres i a Mallorca és el primer de tots com a antixueta, la qualcosa és falsa, com ho vaig demostrar i com he pogut comprovar a tots els llibres que he llegit fins ara: en cap d'ells hi he trobat el poble de sa Pobra i sí altres pobles. 2. A sa Pobra posen un xueta a les llistes electoral si així els xuetes voten. També és fals perquè potser sí votarien els xuetes, però no votarien els demés, perquè ja s'ha dit que els poblers són els més antixuetes i, per tant, votarien una altra llista que no tengués cap xueta. 3. El rector Palou agafava el vicari D. Antoni Aguiló i amb el cap dins una de les calaixeres de la sagristia li donava més d'una pallissa, física, mentre li deia xueta. Es tan fals com el negre sia blanc i ho dic amb el testimoni de les persones que varen conuiu plegats. 4. Al rector Palou se li diu "autèntic poca-vergonya". (Abans de continuar, Sr. Director, li vull fer una pregunta: qui se posa amb qui...?) Després d'haver llegit la conversa, vaig trobar que pel bé de la veritat i del futur, aquelles manifestacions necessitaven un altre punt de vista i sense condemnar el que se va dir a la conversa, vaig presentar les meves disconformitats. No tenia intenció de fer cap polèmica ni presentar cap plet, sinó que devora el seu escrit hi contàs el meu. Mes, el senyor Segura no va estar d'acord amb les me-ves disconformitats, se va ficar amb la meua persona, com ho va fer altra vegada, i paral·lelament també ho ha fet amb la persona de la regidora del CDS, i amb el Sr. Segura, sense cercar-lo, ens ha tocat ballar, fent polèmica i, segurament, si no rectifiquen, hi haurà plet. De "verdugos", res; de veritat, tota. També vostè, Sr. Director, m'anomena "capellán fogoso que quiere defender al pueblo..." amb el mateix dret s'erigeix vostè tan esplèndidament en el seu article, quan m'ho vol negar a mi, i això sí que no va amb l'esperit del Vaticà II, ni amb la constitució, ni amb els més mínims principis de convivència, per moltes mostres que se facin. Si vostè té dret a defensar el que pareix que és la veritat, deixi que els altres usin el mateix dret i defensin l'honor del poble i de les persones. Miri, com que amb aquesta ja són tres les vegades que li dic el mateix i no m'entén, encara que no dubt de la seva intel·ligència, però en tot aquest assumpte hi ha fet valer més el cor, li posaré un exemple, a veure si m'entendrà. S'imagini que el Centre d'Investigacions de Mallorca ha publicat un llibre donant les característiques, valors, credibilitat, etc. dels distints mitjans de comunicació de la nostra illa. Del seu diari surten les següents afirmacions: 1. No és un diari com els altres; és el més desinformatiu que hi pugui haver. 2. A la primera pàgina posa un anunci convidant els lectors que el tirin i en llegeixin un altre.

3. El director tanca amb pany i clau els seus redactors dins la sala fosca i els fa escriure cent vegades l'article que els ha dictat. 4. El director d'aquest diari és un autèntic pocavergonya. Aquestes afirmacions, que volen ser el reflex de la realitat del seu diari, surten publicades al llibre imaginari del CIM i vostè, es queda impassible o es converteix en "un director fogoso" que defensarà el seu diari...? Com que després de tres vegades de dir quasi el mateix, la mesura vessa, amb aquesta resposta a la seva carta pens donar per acabats tots els escrits sobre la conversa mantinguda entre vostè i altres tres persones. Totes elles tenen el meu respecte, encara que discrepam en quatre punts, dels quals hem de cercar la veritat, i esper que el senyor Segura em pugui demostrar quan el vaig menysprear ara farà cinc anys, com li he demanat en un altre diari, com a darrer punt de la polèmica. I, Sr. Director, encara que el reflex de la realitat del seu diari en el llibre imaginari hagi sortit tan negativa, sàpiga que me tendrà entre els seus subscriptors i lectors, esperant que totes les opinions hi tendran cabuda com a servei a la veritat.

ARROS AMB LLET

Miquel Segura

Ultima hora (1-agost-93)

(...)P.S. Repicó al rector.- Abans d'anar-me'n de vacances vull fer un darrer aclariment al rector Mulet, que em desafia a mostrar-li el text de la seva desqualificació envers la meua persona. No la cerqui amb lletres impreses, senyor rector, que no la trobarà. La va fer de paraula a un grapat de gent, i concretament a Francesc Gost, redactor de la revista "sa Pobra", al que va visitar a la seva llibreria en pla de víctima propiciatòria, fent-li saber que qualcú l'havia advertit que de la nostra publicació no li donaria més que garrotades. Mogut pel mateix impuls que l'ha duit a muntar la polèmica sobre la qüestió xueta, vostè es va abrigar abans de ploure, cometent una gran injustícia envers tots els que feim "sa Pobra". I una darrera cosa: acabat el termini que em va donar sen-se que jo hagi rectificat, ja pot començar a moure papers per dur-me al jutjat. Així donarà compliment a la seva condició d'hereu d'aquells inquisidors que cremaven els meus avantpassats. El que hagi de fer, senyor rector, ho faci lo més prest.

A MIQUEL SEGURA

Miquel Mulet, rector de sa Pobra.

Ultima Hora (8-agost-93)

Li suplic, Sr. director, vulgui acceptar aquest escrit com a resposta a "Repicó al rector", que em va dedicar el periodista diumenge passat, i com a punt final, de part meua, d'una polèmica subscrita per una conversa sobre el tema xueta i que

ALBUM DEL TEMPS

NAIXEMENT DE "EL TERRUÑO"

13 de Febrer de 1927

va publicar un altre diari de Ciutat.

Ja que vostè, Sr. Segura, no ha pogut demostrar el menyspreu que li hagi fet en cap ocasió, jo sí que li diré que de vostè he rebut aquestes acusacions: 1) Fer malbé el patrimoni històric-artístic de sa Pobla amb el canvi de la pila baptismal. abans del part va dir tol el que va voler; després, ni una sola paraula, la qual cosa em demostra que o poc l'importava el canvi o que va quedar encertat. 2) No aportar visió cristiana a la crisi de la C.A.P., que quan li vaig demostrar la meua participació, em va respondre amb allò de què no m'havia de prendre en serio els seus escrits, que el seu estil era el de la "clàssica pardaleria mallorquina". 3) Condemnar sense judici la tasca informativa de la revista "Sa Pobla". El meu judici estava fonamentat en el nº 176, pàg. 9, on apareix el deshonor que feren al meu antecessor. I la causa de la desaparició de la revista, no la posi en mi, que sempre he pintat poca cosa per vostè, sinó en la subvenció de la CAP, que se va acabar, i en la subvenció de l'Ajuntament, que no se va prorrogar. 4) Parlar de pau i de concòrdia en nom de Déu i sense raons humanes. He estat un any sense entendre el que volia dir, fins quan vostè fa unes setmanes s'alegrà dels milions que queien del cel per la compra de les naus comercials de la CAP, milions de la concòrdia i unió per vostè, però per mi no basten si no hi ha honradesa, treball, justícia, confiança, recolzament dels uns amb els altres, raons humanes, per tornar recuperar el que s'ha perdut.

Endemés d'aquestes quatre acusacions, he rebut vint-i-una paraules o expressions dejectes. Va començar dient-me "diantre" (diable) i ha acabat amb la d'"hereu d'inquisidors". I n'hi ha dues que me repeteix tres vegades, que aquesta insistència pot reflectir que el que negativament veu en mi ho veu realitzat positivament en vostè. Així me diu "homonet", perquè només vostè fa la talla, i "cabòria" (fantasia), perquè només vostè té la realitat.

Amb una paraula, entre acusacions i menyspreus m'ha fet el rector més xerec. Però, no només som jo que he arribat a tal punt, sinó que també hi ha hagut un batle xerec, que vostè descriu en el seu llibre "Al tall de mossegada", encara que no em vol tenir la culpa si els lectors se malpensin. També han estat xerecs tots els qui han estat al front de la CAP després de la desfeta. És xereca la regidora del CDS, perquè no dui amén amén, i li fa saber que és el mateix abstenció i vot en contra i la seva desgràcia és tenir la senalla foradada. Li posa les sigles de morta (RIP), però jo li desig que per altres camins tenguí molta vida com a política. És xerec el grup més nombrós de l'oposició,

de tal manera que els seus membres tenen prohibit llegir els seus escrits. Són xereques les dones quan les va comparar amb una *vedette* simpatitzant amb el PP i les va ofendre amb una de les seves expressions característiques: "Això són famelles i no com les que tenen molts". És xerec el poble de sa Pobla que ha convertit com el poble més cruel antixueta. Era xerec el rector Palou, que segons li han contat donava pallisses a don Antoni Aquiló. Estaria content que publicàssim tot el que se conta dels seus pares així com vostè ho fa del rector Palou...? Jo no ho faré, perquè val més deixar que els morts descansin en pau.

I davant tanta destrossa i xerequesa, troba raro que qualcú surti a defensar lo poc que queda a defensar de sa Pobla, com és l'honor i encara li volen negar? Defensant el poble, però, mai aprovaré els insults i maltractes que hagi pogut tenir, més la situació creada d'estar sempre a la defensiva a veure qui rebrà avui no pot continuar. A Palma, a un cert diari, ja s'han imaginat que la Inquisició torna venir, han omplert pàgines de foc i fum, han fet comparacions i estan convençuts que és així; ens han mostrat l'escut de la Inquisició i un condemnat fent penitència, il·lustracions totes del llibre "La fe triufante", que han desempolvat per documentar-se de com seran les fogueres...; s'han donat també les consignes d'identitat, unitat i solidaritat davant un possible "contubernio" de forces infernals-clerical...

A sa Pobla, però, que vivim la realitat, n'Antònia Soler, a la carta que li va escriure, molt encertadament posa la mà dins la llaga i aquesta llaga que pul·lula dins sa Pobla i que hem fet pública se diu "ressentiment". I ara ja no vull senyalar ningú, però crec que tots, començant per jo, hem d'intentar posar-nos en pau, complir el nostre treball i recolzar-nos, sense mirar diferències, sinó unir-nos en honestetat, veritat i justícia, valors que mai hem de renunciar. Sàpiga, sr. Segura, que com a xueta no tenc res a dir. Tant de bo hi hagi trobat un motiu per dignificar la seva vida, n'estigui orgullós i sia respectat. Però vostè ja sap en que no estam d'acord. Tot el que hagi de fer jo des d'ara ja no dependrà de mi. I que mai ningú pugui respondre a la pregunta que vostè se fa a una de les seves poesies titulada: "Poble meu, qui t'ha fet tan xerec?". Que tots unim voluntats per fer-lo millor.

Son Fornés, S. A.

Ctra Sa Pobla - Inca, Km. 1'200 - Tel. 54 09 12
07420 - **SA POBLA** - (Mallorca)

Joan Socies Bennàssar
psicòleg clínic

Tel. 54 19 85

Plaça Major, 18, 1r. - sa Pobla

LES CORTINES DE FUM DEL SENYOR RECTOR.

Miquel Segura

Ultima Hora (10 -agost-93)

L'he vist venir d'una hora a lluny, rector Mulet. Vostè m'havia parat una llosa amb astúcia clerical i males arts d'inquisidor, però ja fa molts d'anys que conec els coixos d'asseguts.

El que vostè volia, rector Mulet, era trasbalsar la polèmica que ens enfronta al terreny de la pura i simple baralla personal, però aquesta Missa, i mai més ben dit, no li sortirà tan bé de preu com es fa comptes.

Tot el llarg vòmit de la seva carta publicada a **Ultima Hora** el diumenge dia 8 d'agost és un engany per dur-me a l'enfrontament personal, per no haver de respondre la gran pregunta, per obviar la qüestió més important, l'única que realment pot interessar a la societat mallorquina: què passa, realment, amb la qüestió xueta?.

Per què envers de contestar a la segona carta de Basili Baltasar (31-7-93) o envestir a l'escriptor Baltasar Porcel, que aquest mateix dia es referia a vostè a la seva columna de "La Vanguardia", o intentar desprestigiar al periodista Gaspar Sabater pel que va escriure el dia 3 d'agost a propòsit de la seva cabòria, em surt ara amb una carta en al que després de cometre l'error de la seva vida -barrejar mon pare i ma mare amb la seva llefiscosa i repugnant obsessió antixueta- intenta el meu desprestigi personal i professional? Jo li ho diré, rector Mulet: perquè el que vostè vol és escampar una cortina de fum sobre la qüestió que es va plantejar a la taula que va encetar la polèmica. Una qüestió, ara ho veig clar, que justifica no un, sinó mil llibres, perquè és la gran assignatura pendent de l'encara opulenta societat mallorquina. Què passa, de veritat, amb els xuetes?.

Si vostè fos un home així com pertoca tendria el coratge de respondre a Basili Baltasar, Roman Pinya o Baltasar Porcel. Faci, senyor rector, el que ha de fer i contesti tots els articles que darrerament s'han referit a la seva "*solapada dialectica antixueta*". I si vostè no té el que cal tenir en una

situació com aquesta, que contesti l'Església Mallorquina, que encara no ha demanat perdó públicament pels crims i vexacions que va cometre contra la meva gent. Un Papa veritablement fidel al missatge evangèlic, Joan XXIII, sí que va tenir l'honestetat d'exonerar al poble jueu de la responsabilitat per la mort de Jesús, i l'actual Vicari de Crist ha sabut reconèixer la injustícia que l'Església va cometre en Galil·leu. Però l'Església de Mallorca, que jo sàpiga, encara no ha entonat el seu particular i intransferible "mea culpa" per uns pecats que afronten la seva història i dignitat.

Això és el que importa i no el seguici de bajanades que vostè, rector Mulet, va vomitar a la seva darrera carta. Tanmateix mostra el llautó de manera vergonyosa, don Miquel. Quants de periodistes critiquen cada dia tots els batles que hi ha a Mallorca? Ah!, però si el que un dia ho va fer nom Miquel Segura resulta que va pecar contra la concòrdia i la unió de tot un poble! Per què? perquè és un xueta. Qualsevol altre que no porti un dels maleïts llinatges pot opinar, criticar, afalagar, fer i desfer. "Però un xueta, i ara que no sabem qui són, aquets?" Per a mi està ben clar que una mentalitat racista i repressora com la seva i la de la mitja dotzena de cistífics d'aigua beneïda que l'envolten no pot consentir que un xueta sia col·laborador del primer grup periodístic de les Illes, i molt manco perdonar que, a més, tenguí ocasió de publicar dos o tres llibres cada any. Això per força els hi ha de donar un mal de ventre que, barrejat amb la soledat d'un llit buit ha de resultar senzillament insuportable.

Més diré: les enverinades insinuacions que don Miquel Mulet vomità a la seva carta només es poden entendre en el context d'una inquisitorial mania antixueta. D'altra manera resulta impossible comprendre que unes mans que cada matí toquen les Sagrades Formes s'embrutin amb la més pudenta difamació de totes les que romanen en el fons del pou negre de sa Pobra. Respecte a les mateixes només afegiré, rector Mulet, que ha caigut molt baix i que no esperi de mi que em posi a la seva alçada intentant treure les velles bragues de son pare i sa mare, perquè no ho farà. M'ho impedeixen la dignitat i la pròpia estimació. Ara bé: estic segur que més aviat que no es pensa qualcú li farà pujar els colors a la cara per tan innominosa baixesa.

RESTAURANT MARINA

**Cuina
Mallorquina**

C/ Marina, 15
Tel. 54 09 67 - SA POBLA

CRISTALERIA SERRA

ESPEJOS - MURALES - MAMPARAS DE BAÑO
INSTALACIONES DE VIDRIO EN GENERAL
Y CARPINTERIA DE ALUMINIO

C/. Fray Junípero Serra, 67 - Tel. 54 02 89
07420 SA POBLA (Mallorca)

COMUNICAT DEL PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA SOBRE LA POLEMICA SA POBLA I ELS XUETES.

Davant la desafortunada polèmica que aquest estiu s'ha muntat sobre la qüestió xueta i sa Pobla, l'agrupació de sa Pobla del PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA vol deixar ben clara quina és la seva posició:

1.-El PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA rebutja amb la màxima fermesa tot tipus de racisme i xenofòbia.

2.- La història de sa Pobla, com la de tota Mallorca, evidencia la responsabilitat històrica dels mallorquins amb una discriminació racista contra altres ciutadans mallorquins coneguts amb el nom de xuetes. Afortunadament aquesta discriminació ha anat minvant amb el pas del temps, fins poder dir que avui ja no és més que un vestigi històric.

3.-La campanya que certa premsa ha fet contra el rector don Miquel Mulet ens sembla absolutament injusta ja que aquest senyor s'ha limitat a mostrar la seva disconformitat amb unes acusacions concretes que es feren (el seu desacord amb l'afirmació "sa Pobla és un dels pobles més antixuetes de Mallorca" i amb que el rector Palou donàs una pallissa a don Antoni Aguiló mentre li deia "xueta"), però en tots els seus escrits el rector sempre ha rebutjat el racisme i la xenofòbia, i de cap dels seus articles se'n dedueix el més mínim "antixuetisme".

4.-El senyor Miquel Segura faria bé d'anar a cercar l'animadversió del poble de sa Pobla contra la seva persona, no en "una inquisitorial mania antixueta", sinó en la seva

pròpia trajectòria periodística posada en tot moment al servei d'aquells que més mal han fet a sa Pobla: la seva revista (que tenia tot el suport dels dirigents de la Cooperativa i de la seva representació a l'Ajuntament: CONVERGENCIA POBLERA) no va complir altra missió que la d'enganyar la gent, fent veure que tot anava bé, fins que els fets evidenciaren tot el contrari del que deien les pàgines de la seva revista.

5.-No podem entendre com uns medis de comunicació aparentment seriosos poden contar entre els seus col.laboradors una persona com en Miquel Segura que s'ha valgut d'aquests medis per donar publicitat a les seves simpaties i fòbies personals, tot fent ús habitual i constant de l'insult i la desqualificació més grollera, quan no per fer propaganda del President Canyelles i del PARTIT POPULAR, de qui rebia, fins fa ben poc, més de tres centes mil pessetes mensuals com a assessor de la Presidència.

6.-Estam convençuts que la convivència entre tots els ciutadans de sa Pobla no s'ha vist, ni es veurà, afectada per aquesta polèmica que no sembla altra cosa que un muntatge d'estiu.

sa Pobla a vint-i-set d'agost de 1993.
PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA.

Benvolgut sr. Director,

Fa unes quantes setmanes a sa Pobla ha rebentat una explosiva polèmica entre el nostre rector sr. Miquel Mulet i un altre personatge pobler que m'estim més no posar-me el seu nom a la meva boca, emperò sí que hi vull aportar les meves opinions sobre el tema mitjançant aquesta glosa.

Jesús meu quin terratrèmol!
que dins sa Pobla ha explotat
no hi ha hagut cap entitat
ni batle ni autoritat
que s'hagi interessat
per aturar aquest tèrbol
ni un home gens benèvol
per pacificar el combat.

Guillem Crespí.

CARRER MERCAT, 16. FAX. 86 22 23
TELF. 86 21 86. SA POBLA.

Catalina M. Serra
SEGUROS

Pl. Constitució, 7 - Tels. 54 02 35 - 54 02 56
07420 SA POBLA (Mallorca)

AQUELL PAÍS NATAL

per Alexandre Ballester

D'antuvi els militars l'han entesa d'una manera i els poetes d'una altra, sempre perden. El cert és que, subjectivament matisada, tots la sentim com a pròpia amb amor, amb orgull, amb desesperació. I, en moments singulars, s'han aixecat en el seu nom, col·lectives mani-festacions sentimentals o reivindicatives. Em referesc a la terra, entesa com a pàtria, com a país. Existeix un mot definitori "terror", poc usat, amb el significat de "terra on hom s'ha criat, on hom viu". La seva correspondència castellana, "comarca o tierra, especialmente el país natal és la paraula "terruño". I, terror és sinònim de país natal, segons lexicografies que he consultat.

Aquella generació poblera, vers el mil nou-cents vin-i-set, que fluctuava, com la majoria, per imperatius docents, entre una llengua pel cor i una altra llengua pel pensament, una per a l'expressió col·loquial i l'altra per a l'expressió impresa, va batiar amb el nom d'"El Terruño" una revista setmanal, de sa Pobla, informativa, de caire cultural, un punt avançada pels paràmetres locals de l'època. Els joves agafaven veu pública.

Amb tot, ells, els joves del vint-i-set, per "Terruño", volien dir país natal, volien dir sa Pobla, volien dir el redol precís dels seus amors, dels seus somnis i de les seves inquietuds. N'hi ha prou amb llegir l'editorial del primer número, definició de principis, deia: "En marcha va el primer número del primer semanario poblense. No teman nuestros lectores vayamos a batallar contra molinos de viento, ni tengamos prejuicios contra nada ni contra nadie. Somos jóvenes, amantes de la cultura y no nos proponemos molestar a nadie. Nuestro fin y nuestro lema es levantar el nivel morale intelectual del pueblo que nos vió nacer, y para ello estamos dispuestos a trabajar y hacer toda clase de sacrificios.". Pastor i Porto eren les ànimes de la redacció.

El primer número d'"El Terruño" va aparèixer el tretze de febrer de l'esmentat mil nou-cents vint-i-set. Aleshores, i des del mil nou-cents nou, tot

un rècord, es publicava a sa Pobla la revista mensual "Sa Marjal" del Vicari Parera. Si tornau a llegir dins la lletra, com jo he fet, l'editorial d'"El Terruño", s'entendrà en l'adequada dimensió, i sentit, l'afirmació de: "no nos proponemos molestar a nadie", d'avant mà sabien, "los jóvenes" que no li faria cap gràcia, a Parera, una revista local des d'una òrbita laica. Com calia, Parera es va pronunciar, al número del mes de març, en el seu estil, fent referència a "uns quinze col·laboradors intel·lectuals" que tenia "El Terruño".

Tanmateix, al cap d'uns mesos, ambdues revistes sostingueren una controvèrsia. Però això és una altra història.

Ara no em basta l'espai per parlar d'"El Terruño", de la gent que feia "El Terruño" i d'aquesta fotografia de redactors, col·laboradors i simpatitzants de la revista.

L'aventura d'"El Terruño" va durar uns dos anys, pràcticament fins que els joves puntals, tres o quatre, com sempre passa a les nostrades publicacions, per motius dels seus estudis, o per destins de les seves carreres, els mestres per exemple, anaren deixant sa Pobla, el terror. Figurava com a director, era l'honorable i amatent pantalla, Rafel Barceló Tugores, "Don Rafel Sion", a la fotografia el segon de la segona fila, manescal prou estimat, al poble. El cos de redacció era integrat, efectivament, per la intel·lectualitat local. Josep Pastor Coll, mestre nacional, d'ample cultura, prosa incisiva i d'un gran caràcter, per raons educacionals i familiars el vaig conèixer ferm, des de la meua infantesa, era un pou de recordances, seu a l'esquerra de "Don Rafel Sion". A la dreta hi seu Arnau Porto Capó, els seus escrits són d'una notable elegància. I tanca la fila del mig D. Rafel Torres Cladera, advocat. A la filera de baix, amb corbata de llaç i ensenyant un exemplar d'"El Terruño", hi ha D. Guiem

Torres Cladera, metge i col·laborador, com el seu germà Rafel i l'altre germà, Don Sebastià, advocat i funcionari de l'Ajuntament, entre ells apareix Mateu Soler Rosselló, de la banca, i al costat de Don Sebastià, hi seu Don Joan Siquier, "Rafalero", gran pianista i personatge per comprendre.

Al rengle d'alt, el primer per l'esquerra, és Santiago Oliver Capó, navilier, enamorat de cartes de navegar, tenia sa Pobla com a poble adoptiu, gran amic dels amics. El segon, tot un posat protocolari és el notari de llavors a sa Pobla, Joaquim Mas Casamada, tenia la notaria al carrer Fosc. Al seu costat, rialler i de bon tracte és Bernat Aguiló, "Pere Antoni", figura del comerç agrícola pobler. El següent és Don Miquel Capó, el pare de la comare Capó, escrivia i tocava el piano. Segueix "s'apotecari Barons", fundador del Poblense. A continuació un altre apotecari, Guiem Torres, de la saga dels Torres, naturalment. No he arribat, i ho he demanat, a saber qui és el següent personatge. I tanquen un periodista de Ciutat, Riera, altres m'han dit Piña, amic de l'apotecari Barons, i s'acaba amb n'Agustí de la Fonda, que despatxava a la farmàcia d'en Felip Mel. Com a col·laboradors habituals, hi falten, Gabriel Pastor, germà de Josep, i José Maria Mas, crec que germà, o cosí, del notari. La fotografia és feta davant l'hotel Maricel, del Port de Pollença, tot un detall de categoria, i pens que era, abans, o després, del dinar fundacional. Un bon àpat per a una data històrica.

Aquells joves, i els no tan joves, s'il·lusionaren, des de les afinitats sentimentals i ideològiques, amb una revista per aquell país natal que els omplia les venes. Aquell país natal que ara és el nostre, el nostre terror.

ESCUELA GRADUADA GENERAL PRIMO DE RIVERA

per Jordi Soler

Dia 10 de setembre de 1929 el General Primo de Rivera juntament amb l'infant Jaume de Borbó inauguraren "L'Escola Graduada de Sa Poble". Durant més de seixanta anys la majoria dels poblers, com jo mateix, hem passat per les seves aules. Hem complau avui per homenatjar el seu aniversari fer una recordança d'un dia de classe de quan jo anava a la Graduada.

Aquell edifici monumental sempre m'havia imposat molt de respecte. El seu jardí, que precedeix l'edifici, era gelosament cuidat per l'amo en Pere i prohibit als alumnes. A la façana les lletres grosses de llautó "GRUPO ESCOLAR GENERAL PRIMO DE RIVERA" us donaven la benvinguda. En aquella edat, les portes de l'escola em semblaven immenses, com les que devien tenir les cases dels gegants de les rondalles. L'hora de l'entrada, sempre a toc de campana, era a les nou en punt, cinc minuts després, l'amo en Guillem Roig, el porter, tancava la gran porta de fusta. Tots els nins, car les escoles en aquell temps no eren mixtes, estàvem amb les carteres a la mà o a l'esquena, a modo de motxilla, en perfecte formació militar enfront de cada classe, al voltant del pati porticat de l'escola.

Les primeres paraules que hom escoltava de la formació estant eren indefectiblement aquestes: A cubrirse!, izquierda! firmes! Ya!! paraules que cada mestre pronunciava arrossegant la darrera síl.laba a l'estil castrense més pur; llavors, com un rite màgic, un dels alumnes més espavilats del curs superior hissava la petita bandera, mentre la quitxalla entonava aquell: CARA AL SOL CON LA CAMISA NUEVA.... En acabar la cançó, el noi espavilat, amb veu de tenora, cridava: "Consigna: VALE MAS MORIR CON HONRA QUE VIVIR CON VILIPENDIO. ARRIBA ESPAÑA" o altres consignes semblants el significat de les quals per aquell temps no eren copsades quasi mai per les nostres tendres intel.ligències però així, amb aquesta ració matinal de pinso espiritual i falangista començava cada jornada acadèmica.

Cada un entrava a la seva classe, sempre en fila i rigorosa disciplina i es col.locava dret arran del seu pupitre. Pupitre que era assignat a cada alumne, amb un escurpulsó ordre de més a menys, segons el seu grau d'aplicació. Finalment

entrava el mestre i amb un moviment estudiat feia seure els seus deixebles.

Una gran pissarra verda, que cobria quasi tota la llarga paret de la classe, enorme i altíssima, ens feia recordar quin dia era i quina era la consigna de la setmana que just havíem acabat d'escoltar.

El mestre, una vegada assegut a la seva càtedra, tenia al seu darrera presidint la classe el retrat institucional i triomfant del generalíssim i el retrat de José Antonio amb els atributs i emblemes de la Falange. Al seu davant, sobre la taula, el mestre tenia un sant Crist plantat sobre una peana de guix i un globus terraquí.

La primera activitat acadèmica

"Les primeres paraules que hom escoltava de la formació estant eren indefectiblement aquestes: A cubrirse!, izquierda! firmes! Ya!! paraules que cada mestre pronunciava arrossegant la darrera síl.laba a l'estil castrense més pur; llavors, com un rite màgic, un dels alumnes més espavilats del curs superior hissava la petita bandera..."

del dia consistia en la presentació dels "deberes", paraula que en ser pronunciada pel mestre provocava més d'un tremolor dins l'aula; La no presentació dels deures o la presentació incompleta o incorrecta anava unida irremissiblement al càstig de les "palmetes" (cops forts sobre la mà estesa de l'alumne amb un regle quadrat i fort) També hi havia una altra varietat de "palmetes" que consistia en el fet que el "castigando" ajuntava cap amunt les cinc puntes dels dits de la mà i el mestre li etzibava tants de tocs com errades hi havia a l'exercici a corregir.

Ben escalfades les mans de molts de deixebles, el bon mestre es disposava a explicar altres matèries pròpies del curs com matemàtiques,

gramàtica castellana o història d'Espanya.

A les 10'30 en punt sonava la campana i suposava per als alumnes una alliberació momentània, era l'hora del "Recreo". Durant mitja hora curta els infants, com a bestioles sense cabestrell, disposaven de llur energia tota per a ells, fins a enrogir-se per les embranzides, bots i xicolines fetes al pati espaiós i net de l'escola.

Apaivagats i suant tornàvem a les 11 a entrar cada un al seu lloc per continuar la tasca. Com que teníem els cossos laxos, l'hora passava de pressa i més de dos, si podien, pegaven una becada.

Les dotze marcaven la fi de la mitja jornada. Uns alumnes es dirigien a repàs particular a cal mestre i altres a ca seva a fer els "deberes" pel capvespre, tot recordant el que succeiria cas de no fer-los.

Les tandes de les tardes solien esser més curtes i més lleugeres pel que feia a les matèries; normalment s'aprofitava per a l'ensenyament de la religió catòlica, que es feia o bé a l'església o bé a l'escola i que solia acabar amb el rés del rosari en veu alta o, si era pel maig, amb el mes de Maria.

A les cinc el porter tocava la campana per darrera vegada i altre cop la solemnitat de l'acabament. A cubrirse! derecha!, de frenteee, Ya!! Tota l'escola uniformada en files de tres començava a sortir tot cantant: EN PIE CAMARADAS... La tropa, amb llurs motxilles a l'esquena, travessava marcialment la gran entrada i porta de l'escola i a través del jardí, ample i ben cuidat, es dirigia fins el carrer dels Fadrius on es rompien files i un esclat de rialles i xiscles omplia les façanes de les cases fins a la plaça on la tropa, completament desfeta, es lliurava als seus quefers particulars.

CONVERSA, EVOCACIONS I RECORDANCES.

BONET DE SANT PEDRO A RITME DE CANÇÓ

Alexandre Ballester

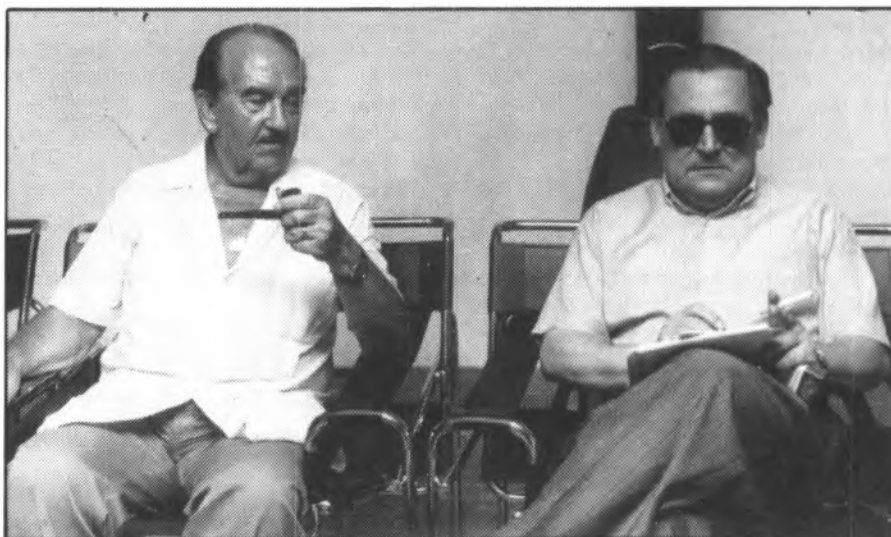
Des del moment en què es va anunciar, al programa de Festes, que Pere Bonet de San Pedro actuaria a la "verbena" de Sant Jaume de Sa Pobla, tot un enfilall de vivències, amb inoblidables ressonàncies, va aflorar a la meua memòria. Sabia que el veuria, que parlaria amb ell, que recordaríem plegats.

ARA PUNT DE TROBADA. - L'aire era tebi, sense aquella punta de xafagor d'altres estius. La nit, amb lluna de quart creixent, es condensava a la Plaça Major, fitorada pels puntets de llum de mil bombetes elèctriques. Començava la festa, la tarima, de gran amplària, acollia un conjunt musical que interpretava ritmes caribenys. Amb tot, la melodia que m'havia convocat encara havia de començar.

Allà, al cap d'una renglera de cadires de fusta hi seia Pere Bonet de San Pedro, fumava, pausadament, amb pipa. La seva mirada, o el seu pensament, semblava que reconstruïen perfils d'un temps passat a aquella mateixa plaça. Nits, "verbenes" multitudinàries, quan una alegria col·lectiva i una urgència de viure feien, de Sa Pobla, reclam de festa a tot Mallorca, nits, "verbenes" pobleres, en les quals, Bonet de San Pedro, ídol popular, admirat i estimat, era el centre i el motiu de la vetllada. La gent el saludava i els amics l'abraçaven. En "Pedro", en "Pere", era paret de la família bohèmia poblera.

Ara, Pere Bonet i Mir, Bonet de San Pedro, em va mirar, una fracció absent, i va somriure. "Hola, Alex!" una encaixada va resumir emotivitats sobreenteses. Amb Pere Bonet mai hi ha exigències explicatives, siguin els que siguin els anys que han passat, entre una i altre conversa, sempre pareix que era ahir mateix que acabàrem de parlar junts.

La mirada de Pere Bonet tenia aquella profunditat renovellada de les mirades espontànies que, atentes a l'instant que viuen, es tornen intuïtives, i comprensives, en un compendi de llargues experiències. En estar amb

Bonet de San Pedro, a la Plaça major de Sa Pobla, una nit de "verbena" de Sant Jaume, minuts abans de la seva actuació, lògicament, desentrunyella seqüències de records i records de vetllades, llums, balls, música, cançons. Altres cançons, altres temps.

Com si ens haguéssim posat d'acord, Pere i jo, férem un esguard circular al recinte de la Plaça i, Pere després de fer una pipada, com si assaborís essències d'unes remembrances que, sense ferir el present, per tenir assumit la riquesa del passat, em digué: "eren altres temps. Veritat? Erem més joves". En la veu de Pere hi vibrà un to de nostàlgia, i va afegir, tot seguit: "Però jo, encara, em sent bé, il·lusionat amb la feina, i Tu? com estàs? escrius molt?"

ALTRE TEMPS, AL MATEIX LLOC.

Cert, ja no són aquelles vibrants "verbenes" a Sa Pobla, enlloc ho són ara. Cert, eren altres temps. Però, com sempre, veia el paperi que belluga promeses nocturnes sota el verd domàs de les fulles. Veia els bars i els cafès il·luminats, com a promeses

d'encontres plaents i converses reviscoladores. Les referències hi eren, altre temps al mateix lloc. El cor, tossut i encogat, volia reviu records de velles revetles de Sant Jaume a la Plaça Major. Però l'enteniment, comptable de la memòria, em deia que havien passat anys i anys. Tal vegada cercava el caliu entre la cendra. Velles hores, vells amors. Una mirada, una estreta de mà, la paraula amb l'esperat i conegut accent, la recordada fisonomia que ofereix tot un codi d'antigues comunicacions i vivències compartides, en una sola mirada. Però, vaig tornar al present, amb altres camins, amb Pere Bonet, que, amb un breu silenci entenedor, caminàvem cap a un lloc tranquil per a conversar uns minuts. Els "Cavallets" tenien un aire nou, sense estrenar, una sentor de "bauhausiana" mediterraneïtat. Ens assegüerem a unes butaques "barcelona" que són una temptació estructural per al descans meditatiu, fèril i utòpic de les tertúlies, aquesta filosofia menor, plàtica nostrada i en perill d'extinció. Joan Llabrés atent i testimonial, enllesteix enquadraments i dispara el flash. Hi ha

correlacions hipocàrstiques prou definitòries. Pere Bonet de San Pedro, segueix:

-Ja ho saps. A Sa Pobla he vingut moltes vegades. Crec que és el poble on més he vingut. Aquí a Sa Plaça. Record "EL Gardenia", el "Salón Rosa", el "Coliseum", "La Peña" i el "Moto Club". Tants d'amics, a Sa Pobla. Molts ja han desaparegut, Ernesto Rettich, Jaume Cotxer. Jo venia a matances a can Pere Antoni Moret, el barber. El recordes? vivia al carrer Gran. I d'en Tomeu Vidal? el meu amic de l'infantesa, ja no deu fer de sastre. I en Pep Aguiló? "En Güelo", això mateix. Ai Alex, massa amics. Bé. Mai són massa amics. Jo sempre he tingut un concepte sagrat de l'amistat. Tu ho saps. Mira, jo voldria que em recordessin com una bona persona i un gran amic

DES DEL COMENÇAMENT.- Pere Bonet i Mir va néixer el dia de Sant Agustí de mil nou-cents desset, al carrer "D'es Vi", ara General Barceló, al barri ciutadà de Sant Pere. Recorda la primera guitarra, la seva mare Margalida i les seves germanes Margalida i Antònia. L'ambient del barri de Sant Pere era dins ell, per això, quan els companys, a Palma, es referien a ell, deien; Quin Pere? i l'identificació era planera. El de Sant Pere. Tenia tretze anys, quan sa mare li comprà la guitarra. Aquell al.lot deixondit, del "Puig de Sant Pere, que mirava més enllà de les taules del "Café Español", on treballava de cambrer, mentre somniava música, assajava acords amb la guitarra i aprenia, amb voluntat passional, els secrets de les claus del saxo i del clarinet. El camí des del barri de Sant Pere al centre de Ciutat era un camí de treballs, d'il.lusions i d'esperances, teixit cada nit, desteixit cada dia., Fins que Pere Bonet, l'any mil nou-cents trenta-vuit, va formar part de la gran orquestra "Los Trashumantes", tot una referència antològica de la música moderna d'aquella època. El destí començava a accomplir-se. La verdadera volada era a punt de començar, tendria un nom que ha fet llegenda, el grup es deia "Los siete de Palma", ben significatiu.

A Pere Bonet i Mir li arribà el moment de començar la llarga singladura personal de la fama, el moment d'assolir una general anomenada. Li calia un nom de batalla com als antics cavallers, un nom artístic com als antics joglars, com als bons trobadors. I Pere Bonet, va girar la mirada i el cor vers la familiar silueta nativa del Puig de Sant Pere i, agafant el topònim d'origen, i ajuntat el patronímic Pedro, amb el seu cognom Bonet, hi va afegir el gentilici "de San Pedro", i així ho establir per a la fama. Tal com ho feren, a l'antigor, els trobadors Cerverí de Girona, Guillem de Bergadà, o el nostre Berenguer d'Anoia. Havia nascut un nou trobador: Pedro Bonet de San Pedro, oficialment, encara que ell es sentia Pere Bonet de Sant Pere, i cantaria a la seva terra mallorquina arreu del món.

PAISATGES D'UNA VIDA.- El dia deu de juliol de l'any mil nou-cents seixanta, Sant Cristòfol, patró del "Moto-Club Sa Pobla", pel ball de la societat que organitzàrem al "Salón Montaña" vàrem dur "Bonet de San Pedro y sus Isleños". Jo ja el coneixia, i li vaig fer una entrevista que publicà la nostra revista "Vialfàs", amb un magnífic dibuix d'en "Guiem". Començava, el meu escrit, així: El dia que Mallorca quiera rendir un homenaje al compositor de música moderna, al intérprete infatigable que haya llevado su nombre, su cielo y sus paisajes por los anchos caminos del

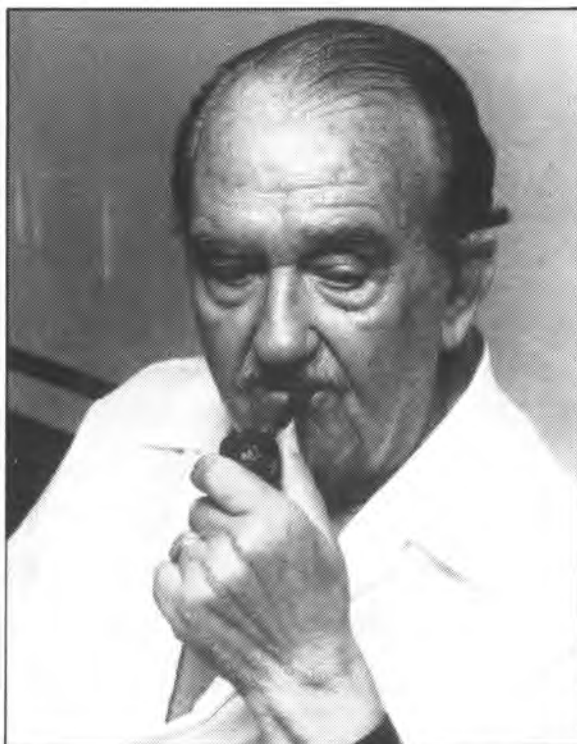
mundo, sin duda alguna deberá elegir a Bonet de San Pedro". I, una de les seves contestes va ésser: "Al estar lejos de esta tierra, uno la añora, y siente la necesidad de decirlo cantando o gritando, como sea, pero descargar el corazón. Yo lo hago cantando. He compuesto cosas, al estar lejos, que de haber permanecido siempre aquí ho se me habrían ocurrido".

Ara fa uns anys, els amics Llompart i Serra, del "Foro de Mallorca", organitzaren un acte d'homenatge a Bonet de San Pedro, amb motiu de les seves "noces d'or" professionals. Al llibret que es va editar, per tal esdeveniment, Pere Bonet, precisament, va voler que jo li fes l'escrit, dedicatòria, d'encapçalament. Vaig escriure, sols en trascriuré uns fragments, des de la sinceritat per a Pere Bonet: El present encara ens porta, a certs indrets, el gruix panteístic del paisatge mallorquí. La sang del poeta: "Paisajes lindos, tiene Mallorca..." Hi ha qui mira el paisatge, hi ha qui el canta. I la cançó es fa carn del paisatge en la veu de Pere Bonet de Sant Pere: "que bonita y hermosa es mi tierra, cual divino tesoro, yo a ella añoro..."

La cançó, les cançons, de Bonet s'escampen pel vuit vents del món, i ha de sortir de la roqueta, i obté èxits esclatants al nord, al sud, a llevant i a ponent, lluny de sa roqueta: "teniéndola tan lejos de mí..." Ell, Pere Bonet, cantava, en registrava discs, actuava al cine, i aquí, a l'illa, escoltàvem: "...la luna que viene, el sol que se va"...

REFLEXIÓ D'UN TEMPS.- El personatge i la seva circumstància, va venir a dir el filòsof, i sense nostàlgies carrinclones ni justificacions emocionals, s'ha d'entendre aquell temps que li va correspondre viure a Pere Bonet, i tants d'altres. Era un temps condicionat, però no em teníem d'altre. No n'hi havia altre.

Pere Bonet va ésser un autèntic idol, despertava expectació allà on anava. Bonet establia una immediata i càlida comunicació amb el públic per dues raons fonamentals: per la qualitat poètica de les seves lletres i la melòdica

composició de la seva música, i per la qualitat humana, interpretativa, d'ell mateix. Es produïa una dinàmica osmòtica, entre ell i el públic, plena i sensitiva. Bonet de San Pere ha viscut, i ha fet viure, vetllades inoblidables a les més diverses latituds, i a distintes generacions.

La gent aprenia les seves cançons, la música de ritme harmoniós amb accents de languidesa romàntica, s'assimilava ràpidament, les lletres eren plenes de suggerències amoroses, torbadores, insinuants: "En tus ojos yo vi/ en tus labios sentí/ ardorosa pasión". O aquella imatge de: "contemplar sus cabellos/ revueltos en la almohada" d'un introductor i erotisme que ens omplia d'insospitades fantasies. Els que, com jo, despertàvem a la vida, tal vegada al primer amor, ho férem damunt adolescents paraules

culturals que, en aparença, no afectaven la vida quotidiana, no obstant condicionaven el pensament, l'opinió i l'informació, i l'expressió.

Pere Bonet i Mir no podia cantar en la nostra llengua, malgrat en la nostra llengua sentia el que deia. I això el poble ho entenia, i feia com a pròpies les seves cançons. No hi havia altra alternativa, l'imperi, "hacia Dios", era l'imperi. I la censura era la censura.

TORNANT A LA TERRA. - Un cop de flash d'en Joan que cerca angles fotogràfics, en torna a la terra dels "Cavallets". Caterina, la meua dona ralla amb Pere, tot recordant una gincama motorística al camp de "SA Fortalesa", a casa tenim unes fotografies amb Pere Bonet, eren unes festes de Sant Jaume de l'any... Retenc fragments de la conversa; diu Pere

amb el fons de la música de Pere Bonet. Tots aquells que sabíem una cançó, pareixia que estimàvem més:... "carita de angel"... " Les cançons de Bonet ens acompanyaven a les esclatadors de la joia i als estats de solitud: "...yo te dí el corazón". Hi ha títols de cançons de Bonet de Sant Pere, que formen part del substracte emocional de molta gent, de la intimitat i dels records.

Eren moments farcits de repressions subtils, celades i enganyoses, més frustants que les pressions obertes i concretes. Semblava que hi havia llibertat, però, de fet, es vivia sota consignes polítiques i directrius

Bonet, responent a un incís meu, anterior:

- "Bonet de San Pedro y los siete de Palma" va ésser després, cap el quaranta-dos. Anàrem al "Riugart" de Barcelona. De "Titos", la millor sala d'Europa d'aquell temps, anàrem al "Gran Casino" de Barcelona. Després les grans gales del "Coliseum", també a Barcelona. I a Madrid, a la "Boat de Prim" i altres ciutats i altres locals. Si, segueix component, Amèlia, la dona, m'inspira. He fet lletres en mallorquí, tenc gravades les "bases", pistes, d'acompanyament, dins una vintena de dies, gravàrem les cançons. Hi ha una diferència entre compondre i

fabricar, jo record molts de temes, que en principi, en pareixien adequats per una cançó. En una any i mig he compost unes trenta dues cançons, aleshores ve la selecció, l'acurament del tema. Com a anecdòtica, sens dubte, "Raskayú" de les altres, "Paisajes lindos", "carita de ángel", "la vestidita de blanco", "Carpintero, carpintero", i no ho sé. Fa mal triar. Alex, un dia has d'escriure la meua vida. No. Record que una vegada te vaig dir que havíem de compondre plegats, tu la lletra i jo la música. Jo estudiï cada dia, no tenc temps d'avorrir-me.

S'ha fet el temps. Allà, uns metres que eren expectativa, esperava la gent l'actuació de Pere Bonet de Sant Pere. Uns acords d'introducció i la veu, la vella veu, de nou va omplir la plaça. Els vells romàntics no es jubilen mai.

FINAL SENSE FI... "Que bonita y hermosa es mi tierra" afalagadorament, i emocional, reivindicació, l'única permesa llavors, un sentit de mallorquinisme que oscil·lava entre l'ingenuïtat i l'orgull. Però era tot un misatge entenedor i proclamat amb sinceritat. Ja era una particularització "mi tierra" respecte a l'uniformació de "tierras" imposada des del centre geopolític que, com a fet diferencial de les terres de l'estat, sols va admetre els "coros y Danzas de España", això sí, supervisats i moralitzats per l'autoritat oficial.

..."Paisajes lindos..." I dins jo em vaig dir: "Torna-la a tocar, Pere", aleshores, en el paisatge mallorquí no hi havia tant de ciment. El ciment cultural tenia un altre nom. Torna-la a tocar Pere, perquè els joves d'ara mai sàpiguin de l'amargor seca d'aquell ciment.

L'altre era tebi, sense aquella punta de xafogor d'altres estius. La nit en quart creixent escoltava Pere Bonet de Sant Pere, i, entre la gent, per un moment, vaig veure les cares amigues que ja sols són en el record. "Àlex, ens hem de veure més tard, al bar". Sí, amb tots els que no hi són, però, ara, torna-la a tocar, Pere: " Paisajes lindos, tiene Mallorca..." No ho dubtis, Pere, hi ha paisatges interiors que ni els anys poden canviar. I, en veritat, els romàntics no tenim remei...

•Ceia Centre d'estudis

C/. Plaça, 11 Tel. 862462 SA POBLA

TENIM ELS MILLORS PREUS

**ORDINADORS, IMPRESSORES, FAX,
FILTRES, MOUSE, ...**

**PROGRAMES DE: - COMPTABILITAT,
- FACTURACIÓ,
- STOCKS, ...**

CURSOS I CLASSES:

- COMPTABILITAT
- INFORMÀTICA
- FÍSICA I QUÍMICA
- MATEMÀTICA FINANC.

Drogueria
Ferreteria
Pesca

Jugueteria
Perfumeria
Regal

CA'N MUNAR

C/ Major, 36
Tel. 54 03 98

SA POBLA
Fax 86 23 61

"Mi madre creía que un Skoda era un perro esquimal."

MAS DE 200.000 COCHES VENDIDOS EN 1992

EXTENSA GAMA DESDE 829.000 pts.
(IVA, TRANSPORTE E IMPUESTO MATRICULACION INCLUIDO)

UN AÑO GARANTIA MECANICA

UN AÑO GARANTIA REPARACIONES

6 AÑOS GARANTIA ANTICORROSION

SERVICIO DE ASISTENCIA EN TODA EUROPA

ADEMAS LE FINANCIAMOS CON

SKODA CREDIT
SKODA LEASING

Y UNA COMPLETA GAMA DE SEGUROS CON

SKODA SEGURO

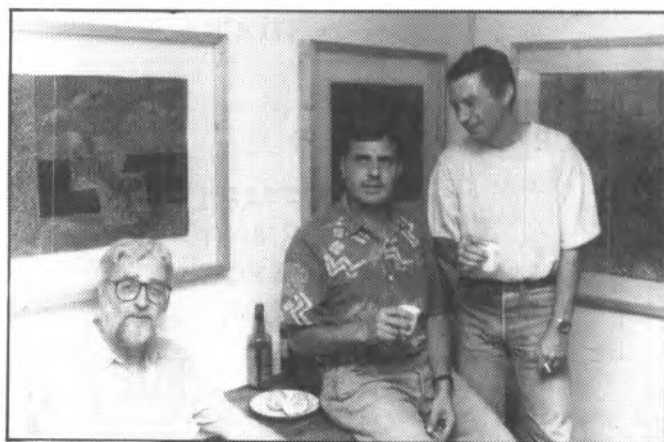
Grupo Volkswagen

Agent oficial: **Toni Serra**

Tel. 54 02 42
c/ Joan Sindic, 7 - 07420 sa Pobla

EXPOSICIONS DE SANT JAUME

Durant les passades festes de Sant Jaume tingué lloc al Bar Ca sa Miss una exposició de Tano Pomar i Ferran Pizà que duia per títol "EL CARTELL AL BAR", aquests dos artistes estan en plena plenitud de creació artística, com podem veure aquest "matrimoni" entre en Tano i en Ferran està resultant tot un èxit. Que sigui per mols d'anys!. A la galeria Dos Gats durant totes les festes els poblers han pogut visitar l'exposició que el nostre amic de Pollença Bernat Llobera ha presentat. També el dia 21 de juliol s'inaugurà al Museu d'Art Contemporani l'Exposició "VISIONS DE L'ALBUFERA", de pintura, escultura, fotografia i gravat, aquesta exposició ha estat idea de na Pereta Torrens, i, donat que és un tema tan nostrat, ha complagut molt. També, amb motiu de la inauguració del Centre de Cultura Es Cavallets, s'han exposats una excel·lent mostra d'obra gràfica de JOAN MIRO, Aquesta nova sala d'exposicions, situada al soterrani, ha resultat una sala molt adient per aquest tipus de mostra. També dia 18 de juliol s'inaugurà una Exposició de Brodats i Ceràmica en el local de la Tercera Edat "SA NOVA".

Martorell Fusteria

TALLER Y OFICINAS: San Francisco, 73
 Tel.: (971) 54 09 43
 Fax.: (971) 86 21 61

POBLA DE NOVA (Mallorca)

CRÒNICA DE LA PESTA

El darrer llibre del nostre col·laborador Miquel López Crespí.

"Llibres del Segle", la nova editorial catalana que porta endavant el mallorquí Lluís Massanet i l'home de cultura Manel Costa-Pau, acaba d'editar el darrer llibre de M. López Crespí.

"Crònica de la Pesta"-fantasiós recull de narracions del conegut autor pobler editat a la col·lecció **Què us diré**- ens porta a fer diversos i estranys viatges que no havíem gosat imaginar. Llegint el conte que dóna títol al llibre podrem constatar una Mallorca ben diferent a algunes ensucrades descripcions molt de moda en l'actualitat. "Els gossos guardians" ens sedueix de bon començament i ens empeny a conèixer els indestruïbles laberints del Caire ajudant-nos a descobrir els contes secrets del gran Mohammed al-Ghaiti (1919-1986). Mitjançant el preciós recull del gran escriptor egipci disposam d'una informació de primera mà de les increïbles aventures i exòtiques rondalles

traduïdes a l'àrab per Ferran Lupescu (un dels més grans poetes catalans de l'actualitat). Si continuam avançant per les senderes d'aquesta important aportació a la narrativa catalana i fem camí per aquest impressionant dèdal creatiu, podrem pujar a la nau que ens deixarà a l'entrada de l'amagat continent d'Anàrquida. M. López Crespí, a "Assaig de reconstrucció de la història d'Anàrquida" ens ofereix l'oportunitat única de descobrir el que sempre ens amagaren els historiadors oficials. Hi ha en el llibre un cruel i ben meditat experiment literari ("Fugir") que ens permetrà gaudir d'una visió, alhora desencisada i irònica de la disbauxa actual: les guerres permanents, el control de les consciències mitjançant la TV, la buidor i la banalitat convertides en suprem valor de l'existència. "Crònica de la Pesta" és, en veritat, un llibre que ens sorprèn des de la primera pàgina.

EXIT DE LA III NIT BIELENCA

El dia tres de setembre se celebrà a Búger la III NIT BIELENCA que amb aquesta ocasió anava destinada a homenatjar el músic de Muro Miquel Tortell, que visqué al final del segle XIX i que deixà una gran obra coral i música per a orgue que bé mereixien el nostre reconeixement. L'acte, al qual acudí un nombrós públic, tingué dues parts: la primera a l'església de Sant Pere de Búger on la Coral de Muro interpretà el famós TE DEUM i la peça coral S'ESTRELLA DE S'AUBA. La segona part tengué lloc a la seu D'ACA on foren interpretades diverses peces del mestre Tortell al piano i s'oferí al públic un esplèndid refrigeri a les terrasses de Son Biellí. L'acte fou patrocinat per la fundació Caixa de Colònia i presidit per Pilar Ferrer, Presidenta de la Comissió de Cultura del Consell Insular de Mallorca.

CALENDARI DE LES EXCURSIONS 93/94

25 de setembre	La Costera (versió curta)
24 d'octubre	Castellitx (Puig de Randa)
27 de novembre	Cales verges de la costa de Manacor
19 de desembre	Camí del Rost (Deia -Sóller)
29 de gener	Cova de les bruixes (Torrent de Mortitx)
27 de febrer	Puig de Galatzó
26 de març	Puig Major
24 d'abril	L'Avenc de son Pou (Sta Maria)
28 de maig	Torrent de Pareis
26 de juny	Costa d'Escorca amb barca (Port de Sóller-Cala Castell)

Recordau que, com a norma general, les excursions són el darrer cap de setmana de cada mes i les sortides són a les 9 de la Plaça del Mercat.

Per obtenir més informació, passau per l'oficina d'informació juvenil

ORGANITZA:

**GRUP EXCURSIONISTA
DE L'OBRA CULTURAL**

POBLENSE I CASA MISS JOTUL, COMENCEN LES RESPECTIVES COMPETICIONS.

Després d'unes llargues, però crec que merescudes vacances, tornam a estar amb tots vosaltres a les hores en que també es tornen iniciar les competicions esportives, principalment les que fan referencia al futbol. Per part del club blaugrana ja estàn jugant les primeres jornades els equips de 3ª Divisió, Juvenil i Cadets i quan

aquest número estigui ja al carrer, farà el mateix l'equip del Casa Miss Jotul qui estrena aquesta temporada nova categoria : Segona Regional i amb l'esperança d'aconseguir un brillant paper i per que no, lluitar per tornar a pujar un escaló més i arribar a la Primera Regional.

Després d'una pre-temporada normal, el Poblense que mantén la mateixa base de l'anys passat en quant a la plantilla poques incorporacions noves- i després d'haver-se proclamat a finals del mes d'agost brillant guanyador del del XV Trofeu de l'Agricultura per davant del sempre prestigiós Reial Mallorca, no va començar en

HOMENATGE A PEDRO ZAMAONA.

Un partit amistós entre el Poblense i el Casa Miss Jotul, va servir per agrair a un home com és en Pedro Zamaona els anys que ha dedicat al futbol. El President del Poblense li va imposar l'insignia d'or ibrellants del club, com a reconeixement als anys que en Pedro dedicar als colors blaus i granes de l'equip pobler.

Ara en Perdo Zamaona Arteché ha dit adeu al món del futbol, però solsament com a professional, perquè estic convençut de que en Pedro seguirà sempre la trajectòria de l'equip al que més anys ha servit, el Poblense.

Enhorabona Perdro per aquest merescut homenatge i gràcies per els anys dedicats al futbol pobler.

Es l'adeu d'un gran professional.

JAUME TRIAY

bon peu la lliga, empatant en el primer partit disputat a sa Pobla en front d'un equip el Recreatiu La Victòria qui havia aconseguit el bot de Preferent a 3ª Divisió aquesta darrera temporada. De totes formes cal esperar molt més d'aquest Ponblense, ja que en principi, és un dels equips cridats a jugar la fase final d'ascens a 2ª Divisió B.

El Casa Miss Jotul ha començat ja la seva caminada per aquesta nova categoria que és la 2ª Regional i pocs problemes veim perquè l'altre equip de sa Pobla no pugui estar la tempoorada que vé jugant a la categoria superior.

La plantilla de l'equip que entrena en Jaume Pons és una plantilla basntant compensada amb jugadors expiementats i que poden jugar a categoria superior sense cap tipus de problemes, d'aquí qu'un servidor tengui l'esperança de que el Casa Miss solsament jugui un any al la 2ª Regional. Aquets són els components de la Plantilla.: Martorell, Mina i Ramón com a porters. Cantallops, Comas, Ramis, Serrano, Perelló, Mira, Edu i Tugores com a defenses. Gost, Vanrrell, Miguelito, Reus i Mir, com a centre-campistes. La linea d'aventura està formada per els següents jugadors: Oscar, Abdul, Vallespir, Fabio, Simó, Quetglas i Ramón. L'equip tècnic el formen en Jaume Pons com a primer entrenador i el seu germà en Pere Pons com a segon tècnic.

MARTI MIR RAMON, UNA GRAN PROMESA DE L'ATLETISME BALEAR

Martí Mir i Ramon, aquest jove atleta pobler, s'ha convertit en poc temps en un dels millors atletes de la seva categoria.

Durant la temporada 92-93 (adscrit a la categoria infantil) es proclamà **campió de Balears de cross i 3000 metres llisos**. Així mateix,

aconseguí batre el **rècord de Balears a la prova dels 1000 metres obstacles**, marca que li va permetre de poder acudir a una concentració (durant deu dies) a nivell estatal a Santiago de Compostel·la.

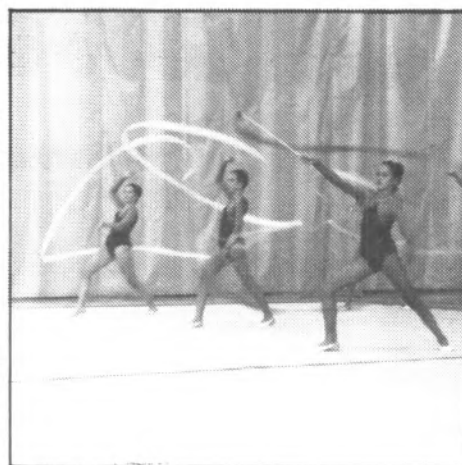
Participà en diverses curses, la més destacada de les quals va ser el míting d'atletisme Rafel Coll en què es va classificar en primer lloc de la seva categoria. A més, ha guanyat totes les curses populars en què ha participat durant la temporada 92-93, això és: Pujada al Puig de Santa Magdalena, Milla d'Inca, Milla de Muro, Milla de Sa Pobla, Festes de Llubi, Festes Casetes des Capellans i Cursa Popular de Sóller.

També podem ressaltar la seva participació (per invitació de la Federació Balear d'Atletisme) a un triangular fet a Barcelona on varen competir les seleccions de Balears, Catalunya i un seleccionat francès; on va guanyar la prova en què participà, els 3000 metres llisos.

El volem felicitar per tots aquest resultats i li desitjam que la propera temporada sigui tan exitosa com aquesta.

EXHIBICIO DE GIMNÀSTICA RITMICA

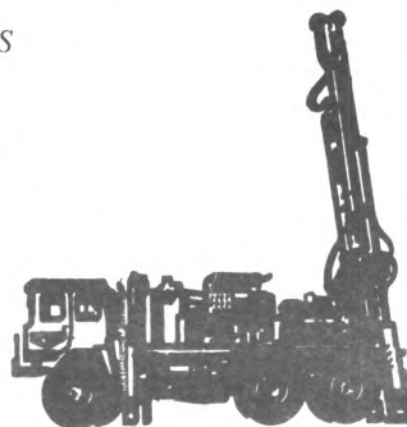
El 21 de juliol tingué lloc al Pavelló Municipal una exhibició de Gimnàstica Rítmica i Esportiva, aquesta exhibició per l'Escola de Sa Pobla d'aquesta especialitat esportiva. L'acte estigué acompanyat per un públic entusiasta que sortí molt satisfet de l'exhibició. Volem donar l'enhorabona a aquests poblers que segueixen aquest esport i a les Institucions que ho han fet possible.

**HIDRAULICAS
SOCIAS, S.A.**

*HIDRÀULIQUES SOCIES VOS
DESITJA UNES BONES
FESTES DE SANTA
MARGARIDA I SANT JAUME*

**PERFORACIONS
I SONDEJOS**

**Carr. de Inca, 11 - Tel. 54 09 42 i 54 09 40
SA POBLA**

**CONFECCIONS
GÈNERES DE PUNT**

Manolo

Muntanya, 19 - Tel. 54 16 79
SA POBLA - Mallorca

SEAT Polauto

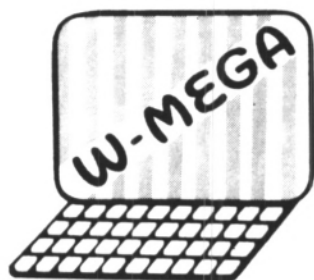
Jaume Pol Cladera

Héroes de Toledo, 54 Tel. 54 58 72
ALCUDIA (Mallorca)

Jaume Pol Cladera

Carretera Inca, 57 - Tel. 54 09 88 - SA POBLA
Héroes de Toledo, 54 - Tel. 54 58 72 - ALCUDIA

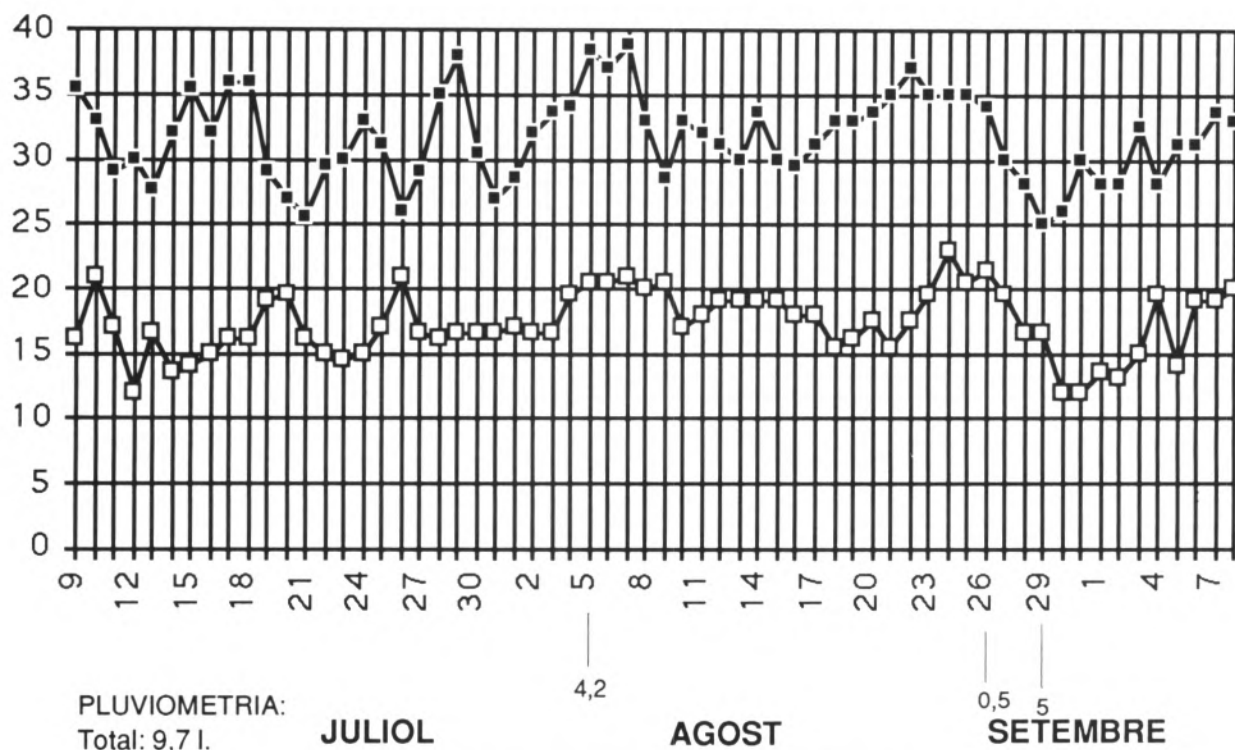

inici del curs 93-94

**Wordperfect
Dbase III +
Clipper
MS-DOS
Comptabilitat**

Novetat ! Repassos de comptabilitat, FP1

informació i matrícula: Pl. Major, 16 - tel. 86 24 45

Dades facilitades per "Sa Canova"

NAIXEMENTS

juliol	5	Clara Reynés i Capó	16	Vicenç Serra i Gost
	10	Daniel Lumbreras i Valero	18	"Quec", 93 anys
	15	Antonio Morillas i Company		Felip Martorell i Socias
	18	Concepción Rebassa i Henarejos		"De na Viva", 48 anys
	20	Nicolau P. Pizà i Morro	28	Pere Soler Andreu
	22	Daniel R. Munar i Mesegé		"Rotger", 81 anys
	31	Francisca Juan i Crespí	agost 1	Margarita Aguiló i Bonnín
agost	3	Francisca Capó i Vallepir		"ca'n Robes", 87 anys
	5	Andreu Pascual i Rodríguez	5	Guillem Gost i Serra
	12	Teresa Pascual i Cladera		"Marro", 65 anys
	12	Andrea Gómez i Muñoz	6	Margalida Crespí i Seguí
	13	Maria M. Company i Mateu		"Coves", 86 anys
	27	Martín Serra i Cifre	7	Joana Cladera i Ramis
	30	Antoni Capó i Serra		"Mossona", 94 anys
	30	Miquel Bonnín i Díaz	agost 7	Martí Crespí i Bennàssar
				"Zero", 72 anys
MATRIMONIS			10	Joana A. Ramis i Crespí
juliol	10	Antoni B. Vidal i Ferrer		"Joanona", 85 anys
		Aina Latorre i Sera	16	Rafel Crespí Cladera
	24	Miquel Rosselló i Servera		"Marron", 92 anys
		Catalina Serra i Socías	17	Juliana Tena Fernández
agost	21	Joan Carbonell i Matas		"De Córdoba", 78 anys
		Margarita Serra i Cantallops	18	Teresa Lorenzo Pascual
setembre	4	Francisco Torres i Ruiz		"Valcarcel", 91 anys
		Antonia Adrovar i Pujol	18	Guillem Crespí i Pascual
DEFUNCIONS				"Simó Pera", 67 anys
juliol	3	Antoni Jaume i Serra	29	Antonia Rebassa i Serra
		"Ca s'Aigua", 66 anys		"Ferrera", 86 anys
	5	Aina Mateu i Socias	29	Maria Rebassa i Gost
		"Reia", 61 anys		"Ferrera", 88 anys
	7	Joana A. Company i Cladera	29	Jaume Cantallops i Cantallops
		"Colisa", 92 anys		"Famell", 61 anys

SEAT Si!

IBIZA

OFERTES ESPECIALS

SETEMBRE-OCTUBRE 93

SEAT MARBELLA

749.000 pts. (matriculats)

SEAT IBIZA FRIEND 1.2

750.000 pts. (traspasat)

PM-BS amb 5 mesos

UNITATS LIMITADES

ESTALLA LA EMOCIÓ

AIBSA

C/. Passatge d'es Tren, 1 - 3 - Tels. 54 22 68 - 54 01 96 - SA POBLA

AIBSA INCA

C/ Toni Maura, s/n. INCA - Tel. Prov. 88 08 57